

Amazonka

- D** **G G4sus** **Hmi Bmi Ami**
1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
G Ami D
Čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let,
D G G4sus Hmi Bmi Ami
Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
G Ami D
Teď na táto slyší jinej, i když si tak neříká.

G E7 Ami
Ref: Nebe modrý zrcadlí se, v řece, která všechno ví,
G Ami D
Stejnou barvou, jakou měly, tvoje oči džínový.

2. Kluci tenkrát co tě znali, všude kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali, a já hrdě přisvědčil,
Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
Vedly k tomu, že ti nikdo amazonka neříká.

Ref:

3. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

Ref: Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
Ami G
pořád stejná, přísahám.

Andělé na kůru

C **Ami G C**

Andělé na kůru, aleluja,
v bělostném mundůru, aleluja
hrají na šalmaje, aleluja,
že bránou do ráje neprojdou já
Nebeská honorace, aleluja,
má totiž svoje informace, aleluja
co chtějí, vědí o člověku, aleluja,
mají na to kartotéku, aleluja

Ref:

C **G** **F** **G** **C G F G**

Svatý Petr to tam vede na osobním oddělení

C **G** **F** **G** **C G F G**

nenechá se opít medem a nesnáší podplácení
Kouká shora a co spatří zapíše hned do šanonů
každému co právem patří, bez pardonů, bez pardonů,

G **C G F G** **C G F**

Jó oni všechno vědí, ti co nahoře sedí

G **C G F G** **C G C**

Tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, aleluja

3/

Že jsem tužkou kreslil na omítku čárečky a kosočtverce
Za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce
Nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě
Na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli strandě

Ref:

Oni to na mě vědí...

Andělé na kůru...

4/

Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky
Za jízdy vyskakoval, okusoval koh-i-noorky
A pak pod lavicí čet Rychlé šípy učitelce říkal účo,
kouřil Astry, kouřil Lípy a popíjel k tomu čůčo,
čet knížky co jsou na indexu a nedočet F.L.Věka,
v prvním járu propad sexu z čehož se už nevysekal

5/

Pochválen byl od Rottrový jak prý láska voní deštěm,
ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval Vládio ještě,
neustýlal když se stlalo čural kde sa čurat nemá
a aby toho snad nebylo málo spřáhnul se s folkáčema

6/

Křičel že satanáš to je táta táta náš
Nečetl noviny prý jsou tam jen koniny
Bydlel v Těšíně učil se polštině
Měl syna jakuba - to je jeho záhuba, pil džinfiz,
džinfiz, ale hlavně rum, rum, rum, rum ...
Nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu
Tahle píseň to je další mínus, další mínus, další mínus...

7/

Předevčirem mi přišlo psaní poslané nebeskou poštou,
jen ať se prý neoháním že už mi to v nebi spočtou
Jen si klidně spočtete, já se vás nelekám
Víte co mi můžete a hádejte kam, halelujá.

1/ Andělé na kůru... Nebeská honorace... a v ní sů já.

Až se k nám právo vrátí

Spirituál kvintet

Ami

1. Chci sluncem být a ne planetou,

E7 **Ami**

až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,

E7 **Ami**

až se k nám právo vrátí.

Ami

G C

R: Já čekám dál, já čekám dál,

F E E7 **Ami E**

já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,

Ami **G C**

já čekám dál, já čekám dál,

F E E7 **Ami**

já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,

až se k nám právo vrátí,

a na co mám chuť, to budu jíst,

až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,

až se k nám právo vrátí,

a chci svůj život jako člověk žít,

až se k nám právo vrátí.

R:

5. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,

až se k nám právo vrátí,

své děti po svém vychovávat,

až se k nám právo vrátí.

6. Už se těším až se narovná,

až se k nám právo vrátí,

své věci rozhodnu si sám,

až se k nám právo vrátí.

R:

R:

Až to se mnu sekne

Jaromír Nohavica /Pavel Dobeš

- Ami** **E7** **Ami**
1. Až obuju si rano černe papirove boty,
C **G** **C**
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
Dmi
až vyjde dluhy pruvod smutečnich hostu
Ami
na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,
E7 **Ami**
až to se mnu sekne, to bude pěkne,
F **Ami** **E7** **Ami**
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
3. S někerym to seka, že až neviš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnu šlahne tajak se starym Magdonem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
4. Jedine, co nevim: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu beru bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,
to bude pěkne,
pěkne, fajne a pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hoď mě na cimru, kde leži stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
až to se mnu sekne,
pěkne, to bude pěkne, až to se mnu definitivně sekne.
6. Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
mohlo to byt horši, nebylo to špatne, až to se mnu sekne,
F
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
Ami **E7**
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
F **Ami** **E7** **Ami** **F** **Ami** **E7** **Ami**
až to se mnu ... na na na ...

Bacil

Capo V

- Ami**
1. Jednou před lety snídal Gustav tablety,
G F E
vzteklý na ptáka, který zpíval Třešňáka,
Ami
pták sed' na budku, pak si vzpomněl na Hutku
C G C
a když přešel na Kryla, už lekce stačila.
E Ami
Jó, Gusta křikl : "Hrom aby to bacil,
C G F E
rozmoř' se tu nakažlivý písničkářský bacil,
Ami
vod tý nákazy nepomůžou zákazy,
C G C E Ami G E
poradím se s Vasilem, co počít s bacilem.
2. V běsu zavilém koplí Hutku za Krylem,
že snad v exilu vymaní se bacilu,
Charlie Soukupe, vsadili tě do kupé,
Vládu Veita s Třešňákem poslali hitlákem.
Jó, aby čistka neskončila v půlce,
přibalili Karáska i Vokatou i Schultze,
pro klid soudruhů Benýška a Neduhu,
zatočili s bacilem Gusta s Vasilem.
3. Mikeš z dědiny rve si dneska šediny,
neb vrabci na střeše cvrlikají Dobeše,
v tónu nedbalém Nohavicu s Plíhalem,
celou scénu folkovou, Nose i Voňkovou.
Jó, znějí Lutka (Hoffman), Jahelka i Merta,
Paleček i Janík, ba i skřeky Jima Čerta,
Vasil s Gustavem před pohřebním ústavem
unaveně zafuní - bacil byl imunní.

Báječná ženská

1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

Ref: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux d'Pappe,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

2. Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapoměl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

Ref:

3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal,
zní to jako pohádka z příběhu královny Máb,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

Ref:

Ref: D G A

Batalion

Ami C G Ami C G Ami
Ref: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Ami C G Ami Emi
1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Ami C G Ami
ostruhami do slabin koně pohání.
Tam na straně polední, čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami
Ref: Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,
Ami C G Ami
zítra do Burgund, batalion zamíří,
Ami C G Ami
víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku,
Ami C Ami
díky, díky vám královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín, padne každý rád.

Ref: Víno na kuráž ...

Ref: Víno máš a markytánku ...

Blažek I.

Pavel Dobeš

1. Měl sem rad Blažka jak svojiho synka,
z jednoho hrnka sme kafe pili,
vymetli sme kina, takovi sme byli,
a žádnou srandu sme nězkazili.
2. Žizeň sme hasili v knajpě na nadraži,
a jak byl v raži, jak už ho měl,
do jedné tlapy chytnul dva chlapy,
aji do lochu bych místo něho šel.
3. Loni se u nas povyšovalo,
na vyšši místa za vyšši plat,
to se robi dycky automaticky,
jak kerysi chachar zdrhně na Zapad.
4. Za ten děň pluvnul by sem si do ksichtu,
bo sem se zdržel u jedné ženy,
a jak sem po absenci přišel na šichtu,
tak už byl Blažek povyšeny.
5. Tym padem Blažek mi včil robi šefa,
tuš to je trefa, tuš to je gol,
tuš to je drama, takovy flama,
ulice máma, otec alkohol.
6. Dejtě se všeci přejet rychlikem,
kozla zahradnikem stě zrobili
a pytlaka hajnym a zloděja tajnym,
to stě se pěkně vybarvili.
7. Dyť je to gauner a sviňa sprostá,
duševně silně zakřiknuty,
na prstach s bidu počita do sta
a vyšmatlane nosi buty.
8. Od jiste doby němam rad Blažka,
k svatku mu ruku něpodam,
a jak na mopedu přes kaluž pojedu,
schvalně ho dycky ochlustam!

Blizzard

C **C7**
Když jde blizzard s vichřicí,
F **C**
já sám jedu vánicí.

G7
A na cestě už jsem skoro celý den,
C **C7**
Jedu k tý, o níž jsem snil,
F **C**
Cestou dlouhou přes sto mil.

G **Ami**
A jen deset mil mi zbývá k Mary Anne,
G **C**
a jen deset mil mi zbývá k Mary Anne.

Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou,
a můj koník už je taky unaven.
Sčítám chvíli za chvílí, sčítám míli za mílí,
a jen sedm mil mi zbývá k Mary Anne,
a jen sedm mil mi zbývá k Mary Anne.

Kůň už nemůže a pad, zchromil ho ten věčnej chvat,
vítr stopy ničí jako ráno sen.
Tak se nocí probívám, z láhve brandy upíjím
a jen tři míle mi zbejvaj k Mary Anne,
a jen tři míle mi zbejvaj k Mary Anne.

V dálce světla zaplály, to mý oči hledaly.
Potíž je jenom v tom, že nemůžu dál.
Na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně,
strašně spát, a jen sto yardů mi zbývá k Mary Anne,
a jen sto yardů mi zbývá k Mary Anne.

Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný.
Hlavu měl bílou a oči jako len.
V ruce prsten, co chtěl ji dát,
proč ho k čertu nemoh hřát ?
A jen sto yardů mu zbývá k Mary Anne,
a jen sto yardů mu zbývá k Mary Anne.

Boty proti lásce

E
1. Zas mi říkal, že má něco pro mne,
E
a to něco, to prý láska je.
A
Já však nechci žádnou lásku v domě,
E
přináší jen žal a výdaje.
G E G E
Mám proti lásce boty, ty chrání paní svou,
**G - \ \ \ \ \ \ \ **
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

E
2. Žiju sama díky těmto botám,
E
žiju sama zásluhou těch bot,
A
často sice klukům hlavy motám,
E
botám ale city nejsou vhod.
G E G E
V těch botách ráda šlapu, zvláště po lásce nás dvou,
**G - \ \ \ \ \ \ \ **
ty boty vždycky jdou a všechno hezké pošlapou.

E
3. Tyhle boty nosím někde v duši,
E
někde v duši, ne však na nohou.
A
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
E
od bušení mu však pomohou.
G E G E
V těch botách ráda šlapu a to se mi prý mstí,
**G - \ \ \ \ \ \ \ **
prý v těch botách jdu a tak si šlapu po štěstí.

Rec.: Pozor, boty! Pochodem vchod!

Carpe Diem

AG Flek

- 1 **Ami** **Dmi**
Nadešel asi poslední den
 G **Emi**
podívej celá planeta blázní
 Ami **Dmi** **G**
a já neuroním ani slzu pro ni jenom zamknu dům
- 2 A půjdu po kolejích až na konečnou
hle jak mám krok vojensky rázný
a nezastavím ani na červenou natruc předpisům
- R: **Ami** **G**
Tak tady mě máš
 Ami **G** **C**
Dnes můžeš říkat klidně co chceš
 Ami **G**
Zbylo tak málo vět tak málo slov co nelžou
- 3 Tak už si nebudeme hrát na román
setři růž nikdo nás nenatáčí
Je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví
- 4 Ať všechny hospody dnes doženou plán
ať svět z posledního pije a tančí
Já nebudu pít nechám naplno znít v hlavě všechno co mám
- R: Tak tady mě máš
- 5 Žádný slib z těch co jsem ti dal
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
Tak ať točí se svět mladší o deset let na desce Jethro Tull
- 6 Ať platí aspoň dnes co dřív jsem ti lhal
carpe diem život je krátký
v tvých očích je klid a nemám chuť snít co by bylo dál
- R: Tak tady mě máš

Černej nebožtíku

E

Černej nebožtíku, máš ty ale kliku

E7

za chvíli do černý hlíny budeš zakopán

A **A7**

Černej nebožtíku, máš ty ale kliku

E

za chvíli do černý hlíny budeš zakopán

H **A** **E** **H7**

Nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako pán

Jen kopyta koní, hrany tobě zvoní
málo lidí dnes pro tebe slzy polyká
Máš to smutný funus, chybí ti tu muzika

Kam ti pozůstali, kam ti vlastně dali
pentle, věnce, kytky, svíce, marně se tě ptám
Proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám

Můj milej nebožtíku, když nemáš na muziku
poslechni si mojí radu trochu nevšední
Černej nebožtíku, když nemáš na muziku
poslechni si mojí radu trochu nevšední
Zazpívej si sám blues na cestu poslední

Čiže sú to koně ve dvoře

Ami **E** **Ami**
Čiže sú to koně ve dvoře, ve dvoře
Dmi **Ami**
ej že s nima žádnéj neoře, neoře
Dmi **Ami**
čiže by to byly moje, moje sú
 E **Ami**
/: ty mě za mojů milů doněsú :/

Hop koníčky moje do skoku, do skoku,
budem ležat milej pri boku, pri boku,
něbudem sa modlit Bože otče náš,
/: pojedeme s milú na sobáš :/

Na kopečku stála plakala, plakala
Jezu, Jezu, Maria volala, volala
Jezu, Jezu, Maria, Jezu, Jemine
/: bude-li to chlapec nebo ne :/

Bude-li to chlapec bude švec, bude švec
ušije mi čižmi pre tanec, pre tanec
bude-li to dievča Jezu, Maria
/: bude frajarka jako já :/

Cizinec

Ami **Dmi** **Ami**

Na kraji pouště sluncem spálený

Dmi **Ami** **E** **Ami**

stojí naše malé město dřevěný

Dmi **Ami**

Jednoho dne, právě čas oběda byl

Dmi **Ami** **E** **Ami**

se na kraji města jezdec objevil

Měl černý sombrero, na něm bílejší prach
pod ním hadí oči, ze kterých šel strach
Místo cigarety měl v ústech růži
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží

F **G**

Tu jeho tvář, u každé poznal

F **C**

na každém nároží zatykač vlál

Dmi **Ami**

na něm cifra, za kterou by sis žil

E7 **Ami**

a přeci nikdo z nás nevystřelil

Pomalu projížděl hlavní ulicí
město bylo tichý jako město spící
Před saloonem zastavil a s koně slez
jeho stín šel za ním a za stínem běs

I zábava u baru prudce zvadla
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla
Objednal si pití a v místnostech těch
každé z chlapů poslouchal jenom svůj dech

Tu jeho tvář...

On se jenom usmál a dopil svůj drink
mexickým dolarem o bar-pult cink
Pak ke koni došel krokem pomalým
za chvíli zmizel jak z doutníku dým

Tu jeho tvář...

Čtyři bytelný kola

C G Ami F C G7
Čtyři bytelný kola, má náš proklatej vůz.

C Ami F G C Ami F G
Ref: Tak ještě pár dlouhejch mil, zbejvá nám, tam je cíl
C Ami F G C F C C7

a tak zpívej o Santa Cruz.

F C G C
Polykej whisky a zvířenej prach, nesmí nás porazit strach,
F C
až přejedeš támhleten pískovej plát,
G C
pak nemusíš se už rudochů bát.

Joe, když já se hrozně bojím! Zalez zpátky do vozu ženo a mlč!

C G Ami F C G7
Jen tři bytelný kola, má náš proklatej vůz.
Ref:

Tatínku, tatínku, já už mám plnej nočníček. Proboha synku, to není nočníček, to je soudek s prachem.

C G Ami F C G7
Jen dvě bytelný kola, má náš proklatej vůz.
Ref:

Synu, synu, vždyť jedeme jak s hnojem. Jo, koho jsem naložil, toho vezu.

C G Ami F C G7
Jen jedno bytelný kolo, má náš proklatej vůz.
Ref:

Joe, zastav. já se hrozně bojím indiánů. Zalez zpátky do vozu ženo a mlč!

C G Ami F C G7
Už ani jedno bytelný kolo, nemá náš proklatej vůz.
Ref: pak nemusíš se.....
HÚÚ, HÚÚ INDIÁNI.

Dej mi tón

G **G7** **C**
Dej mi tón, budu zpívat a hrát
G **D7**
písně zisků a ztrát, tyhle šlágry mi jdou
G **G7** **C**
Dej mi tón, může falešný být
G **D7** **G** **G7**
jako omšelý hit, jako mizerná show

C **G** **D7** **G** **G7**
Znám velký minus těch nocí a dní velký minus těch dal a má dát
C **G**
jak vlastně žít, abych vyčítat nemusel
D7 **G**
vínu, že mám je tak rád

Dej mi tón, možná spíš budu spát
s písní, kterou mám rád, vždycky líp se mi spí
Dej mi tón, teď mám žízeň jak trám
ráno sodu si dám a pak sejdu se s ní

Znám...

Nač vlastně pít a pak vyčítat vínu
svou vinu a falešně hrát

Dlouho nejel žádnéj vlak

Hop trop

- D** **Emi**
1. Už dlouho nejel žádnéj vlak,
D **Emi**
já ležel v náspu jenom tak
D **Hmi** **Emi A**
pod zpola vyvrácenou tabulí,
D **Emi**
tam nápis dávno sloupal čas,
D **Emi**
kde jsem, to věděl jenom das,
D **Hmi** **E7** **A7**
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.
2. Vtom nákej hlas a druhej s ním
byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtil strach, co do mě vjel,
dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: "Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?"
- D**
R: Tak rád já ruku svoji vložil
Hmi **E**
do dlaně, co ke mě vztáh',
D
čert vem, co dávno už jsem prožil,
E7 **A**
zase stojím pevně na nohách.
3. Tak jsem jim teda všechno řek',
jak vydal jsem se hledat flek
a chtěl se domů vrátit jako král,
jak na dráze jsem zprvu dřel
a ztrhanej jel na sever
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.
4. Já rozmejšlel se spoustů dní:
mám chytit si vlak nákladní,
anebo pod něj lepší byl by skok,
vždyť na něm čertví kam bych jel,
ale pod ním nic nevěděl,
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.

R:

R:

Dobrodružství s bohem Panem

1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
F Ami E G
tys mě opustil ospalou
Ami G
tu v hloubi zahrady cítím úklady,
F E Ami
s píšťalou někdo sem kráčí,
C G
hrá náramně krásně a na mě
F E
tíha podivná doléhá,
C G
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
F E Ami
něha a hudba až k pláči.
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
F Ami E G
krok, a slušně se uklání,
Ami G
jsem rázem ztracená, co to znamená,
F E Ami
odháním strach, a on praví:
C G
Pan jméno mé, mám už renomé,
F E
Pan se jmenuju a jsem bůh,
C G
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
F E Ami
jen Pan je pro vás ten pravý.
3. Ráno, raničko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".

Dům u vycházejícího slunce

Ami **C** **Dmi** **F** **Ami** **C** **E**
Snad znáš ten dům za New Orleans ve štítu znak slunce má
 Ami **C** **Dmi** **F** **Ami** **E** **Ami**
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých a v němž jsem skejs i já

Mé mámě Bůh dal věnem jenom prát a šít Blue Jeans
táta můj se flákal jen, flákal jen sám po New Orleans

Bankrotář se zhroutil před hernou, jenom bídu svou měl a chlast
k putykám pak táh tu pouť mizernou a znal jen pít a krást

Být matkou dám svým synům lepší dům, než má kdo z vás
ten dům, kde spím, má emblém sluneční, ale je v něm jen stín a mráz

Kdybych směl se hnout z těch kleští, pěští vytrhnout tu mříž
já jak v snách bych šel do New Orleans a měl tam k slunci blíž

Snad znáš ten dům za New Orleans, ve štítu znak slunce má
je to dům, kde lká sto chlapců ubohých a v němž jsem skejs i já

Duní kláda korytem

1. **Ami** **C** **G** **Ami**
Celý roky prachy jsem si skládal, nikdy svého floka nepropil,
Ami **C** **G** **Ami**
Od lopaty měl ohnutý záda, paty vod baráku jsem nevodlepil,
G **Ami** **C** **G** **Ami**
Nikdo neví, do čeho se někdy zamotá, tohle já už dávno pochopil.

2. **Ami**
Tady kdysi vydělat jsem toužil,
C **G** **Ami**
brácha řek mi, že by se mnou šel,
Ami
Tak jsem háky, lana, klíny koupil
C **G** **Ami**
a sekýru jsme svojí každej doma měl,
G **Ami**
A plány veliký, jak fajn budem se mít,
C **G** **Ami**
nikdo z nás pro holku nebrečel.

Ref.: **F** **C** **Dmi** **E** **E7** **Ami**
Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej,
S tou si bráško netykej, netykej.

3. **Ami**
Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
C **G** **Ami**
není těžký vždyť jsme fikaná,
Ami
Tenhle rok bylo jaro ale skoupý
C **G** **Ami**
a teď jsme na dně my i vory svázaný.
G **Ami**
A k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
C **G** **Ami**
jen kus práce nedodělaný.

Dvě báby (Jak léta jdou)

Spirituál kvintet

1. Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
všichni se rvou a duši dávaj' všanc
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R: Čas žádá svý a mně se krátí dech,
když před kaplí tu zpívám na schodech
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

3. Teď říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:

Historka

Emi

Drží se pod paží, domů se vedou

Ami Ami7 D Emi

domov je nádraží s čekárnou hnědou

hnědou jak funebrák co smůlu nosí

Ami Ami7 D Emi

potmě a po špičkách vklouznou tam bosí

D

prostřený stůl, do rány sůl

G C D Emi

a padání víček a hodin, co tikají

Svědek se červená a matky blednou
věrná a nevěrná, tak ještě jednou
naposled se vás ptám s láskou či bez ní
někdy vše spálí mráz a hudbe nezní
z kamarádů jen přátelé
a dohadů po třídě poslední zvonění

Jeden se obhájí, odvahu sbírá
ničím se netají, límeček svírá
a schody po dvou, sotva je vnímá
letí tou chodbou, rád zapomíná
na prostřený stůl, života půl
a padání víček a hodin, co tikají

Zpráva je úřední, taky tak studená
ulice polední pustá a znuděná
už jí to nebaví padat jak kamení
lidé se nezdraví, smutní a znavení
Prostřený stůl, života půl
a padání víček a hodin, co tikají

Hlídač krav

D

Pam pam pa ram pam pa rampam,

D

Pam pam pa ram pam pa rampam,

G **A7** **D**

Pam parararam parararáám.

1. Když jsem byl malý říkali my naši,
dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim na to ale řek: Chci být hlídačem krav.

Ref: Já chci:

Mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
od rána po celý den,
zpívat si jééén.
Zpívat si:
Pam pam pa....

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Ref: Já chci ...

3. Dnes už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi hodně smutno lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
Jak se mezi mraky honí ty moje strakatý krávy.

Ref 2krát:

Hotel Hillary

Poutníci

Ami

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
F **G** **Ami**
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,
F **G** **Ami**
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F

- R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
Dmi **D**
zahodili lampióny a našli hospodu,
F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi **D** **Ami**
a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzoři nám kázali vo správným umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
a já vyhážu ty černý stuhý funebrákům navzdory.

- R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin, [: a ta nám zbejvá. :]

Hudsonský šífy

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó, jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hoď,
ať do pekla se dříve dohrabem,
johoho, johoho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R:
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: + johoho ...

Hvězda na vrbě

- Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi**
1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopí zraký,
G Ami Emi Ami Dmi G7 Emi E A C Emi
ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,
G Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
Ami Emi Ami Dmi F Ami
že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.

C F C F
R: Viděli jsme jednou v lukách plakat na té vrbě kluka,
Dmi B7 D7 G7 Emi G
který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne,
ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

R:

Já odcházím

Greenhorns

Ami
1. Já odcházím, já už se loučím,
C **Ami**
mraků se ptej, snad cestu znaj,
C **Ami**
já odcházím, s tvou láskou končím,
Dmi E7 **Ami**
toulavej směr mý boty maj.

Ami
R: Tak já jdu dál, už zvolna splývá
C **Ami**
s modrou nocí můj dlouhej stín,
C **Ami**
tak já jdu dál, jak už to bývá,
Dmi E7 **Ami**
neptej se kam, sám to nevím.

2. Já odcházím, z kytary svojí
prach opráším, pokrytej v ní,
dost kytek znám, co lásku hojí,
a píseň znám, co dlouho zní.

R: Tak já jdu dál ...

3. Já odcházím a kompas starý
u sebe mám, je zbytečný,
já odcházím, ten kompas starý,
stejně nemá směr zpáteční.

R: Tak já jdu dál ...

Já v poslední době

1. Já v poslední době dost vodjíždím k tobě
podvečerní ml-hou
s měsícem se střídám, když tvůj domov hlídám
a nejvíc ložnici tvou

Ref: Vobjíždím nocí a tmou
prosím: "Irene, buď jen mou!"
já držim tu dohled a dost zlej mám pohled
a kvér svůj na kolenou

2. Já z tvý velký lásky už mám asi vrásky
a jsem dost nevyspalej
když kolem tvejch očí moc jinejch se točí
tak mám strach, a ne malej

Ref: 2x

Jako kotě si příst

C F C
1. Měsíc snílek stoupá nad skalou
G
a zpívá si svou píseň pomalou,
C C7 F
je podobná té, co jsem složil sám,
G C
tak poslouchej a nehleď k hodinám.

C F C
R: Jako kotě si příst a víčka mít zavřená únavou,
D7 G
málo je míst, kde staré lásky naráz uplavou,
C F
jedním z nich je náruč tvá, a tudíž máš už znát,
C G C F C G
že jak kotě si příst a víčka mít zavřená chtěl bych rád.

2. Dnešní noc je stokrát ztřeštěná
a doznám, že jsem šťastný, že tě mám,
už vítr vlhý stopy bázně svál,
tak můžu říct, co léta jsem si přál.

R:

3. Nevyznám se příliš v lichotkách
a občas se tak stydím, že bych plách',
za blízký strom se ukrýt, a pak vím,
že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým:

R:

C F C F C F C F
*: Tap ta da ...

Jarmila

- G** **Hmi**
1. Jarmila vždycky mi radila,
D7 **G D7**
abych pracovní dobu dodržel,
G **Hmi**
dneska mně ale náramně
D7 **G**
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
G **Hmi**
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 **G D7**
v předsíni stojí pánské střevíce.
2. Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipují nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.
3. Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
přičemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."
4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Jarní kurýr

Miki Ryvola

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
údolím jarní kurýr jede k nám,
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
ví, celej kraj to ví:
veze nám jaro v brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Jdem zpátky do lesů

Ami7 **D** **G**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou
Ami7 **D** **G**
Koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou
Ami7 **D** **G** **Emi**
Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, óóó
Ami7 **D** **G** **D7**
Jen ty nejdeš holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

G (**|C-G|**) **Emi**
Ref: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 **C** **G** **D7**
kde není už místa, prej něco se chystá, óó
G (**|C-G|**) **Emi**
Z ráje, nablýskaných plesů,
Ami7 **C7** **G** **D7**
jdem zpátky do lesů na nějaký čas.

Ami7 **D** **G**
2. Vlák nám včera ujel ze stanice do nebe,
Ami7 **D** **G**
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
Ami7 **D** **G** **Emi**
Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,
Ami7 **D** **G** **D7**
i pes, kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí.

Ref:

Ami7 **D** **G**
3. Už tě vidím z dálky jak máváš na mě korunou,
Ami7 **D** **G**
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Ami7 **D** **G** **Emi**
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
Ami7 **D** **G** **D7**
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

Ref:

Jdou po mně, jdou

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
 D G D
 F#mi Hmi A
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
 G D A Hmi
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
 G D G D
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
 D G D
 F#mi G A
na každém rohu mají fotku mou,
 G D A Hmi
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
 G D C G A D G D
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]

4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R:

5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohý, nic neznamená. :]

6. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Jesse James

1. **G** Jesse James chlapík byl, **C** hodně lidí odpravil, **G**
D7
vlaky přepadával rád,
G boháčům uměl brát, **C** chudákům dával zas, **G**
D7 **G**
přál bych vám, aby jste ho mohli znát.

C R: Jó Jesse ženu svou tady nechal ubohou **G**
D7
a tři děcka, říkám vám,
G ale tenhle přítel hadí, **C** ten vám Jesse zradí, **G**
D7 **G**
já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák,
Jesse sám se svým bráchou akorát.

R:

3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a on vám Jesse Jamese odpraví.

R:

Ještě jedno kafe

Druhá tráva /Bob Dylan

Alt:Ami

- Emi** **D**
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
C **H7**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Emi **D**
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
C **H7**
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

C **H7**
R: Ještě jedno kafe bych si dal,
C **H7** **Emi**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:

3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:

Jó, třešně zrály

1. **C** **G** **C**
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Ami** **F** **G7** **C G**
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
C **G** **C**
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E7 **Ami** **F** **G7** **C G7**
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

C **Ami** **Dmi** **G7** **C**
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E7 **Ami** **F** **Dmi** **G7** **C**
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R:

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R:

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R:

5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E7 **Ami** **F** **Dmi** **G7** **C G#7** **C**
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Kladivo

C Ami F G **C Ami F**
Bylo by to krásný bejt bleskem nebo bouří
G **C Ami F** **G**
bejt vodou nebo trávou bejt větrem co vál
 Ami
bejt kladivem v pěstích bejt jiskřičkou v bouři
 F C F C
a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit
F C G7 C
jo ho to bych si tak přál

Bylo by to krásný bejt zvonem kterej zpívá
a do nebe se dívat a nebo i dál
a zvonit že svítá a nebo že se stmívá
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit
jo ho to bych si tak přál

Bylo by to krásný bejt v melodii tónem
tím tónem kterej hladí jak hedvábnej šál
tím tónem co ladí a zpívá pod balkónem
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit
jo ho to bych si tak přál

Bylo by to krásný bejt zvonem kterej zpívá
i kladivem i tónem a Bůh ví čím dál
a zpívat, že svítá a nebo že se stmívá
a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobřejm lidem
jo ho to bych si tak přál

Klobouk ve křoví

C Fmi C C Fmi C
1. Vítr vane poušti, po písku žene klobouk
Fmi G C Ami Fmi G C
Zahnal ho do houští, starý a černý klobouk

C Fmi C C Fmi C
2. Kdepak je ta hlava, která klobouk nosila
Fmi G C Ami Fmi G C
Byla černá či plavá, komu asi patřila

Emi F Emi A7
3. Kdo to v poušti zmizel, odkud šel a kam
G D7 G G7
Jaký to měl svízel, že byl v poušti sám

C Fmi C C Fmi C
4. Jen zaváté stopy, starý klobouk ve křoví
Fmi G C Ami Fmi G C
Nikdo nic nepochopí, nikdo se nic nedoví

Knockin' On Heaven's Door

G **D** **Ami**
1. Mama take this badge from me
G **D** **C**
I can't use it any more
G **D** **Ami**
it's getting dark too dark to see
G **D** **C**
feels like I'm knockin' on heaven's door

Ref: 4x
[: Knock - knock - knockin' on heaven's door :]

2. Mama put my guns in the ground
I can't shoot them any more
that cold black cloud is coming down
feels like I'm knockin' on heaven's door

Ref: 2x

Kometa

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7**
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C **E7**
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami **Dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem jí osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

- R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Kopej hrob můj

Rangers (Plavci) /Plavci

C

1. Kopej hrob můj lopatou zlatou,
 F C
hrob můj kopej lopatou zlatou,
 C7 F
kopej hrob můj lopatou zlatou,
 C G7 C
budu spát, v něm brzy budu spát.

2. Příběh můj všední už končí..budu spát, lehký jak peří já budu spát.

3. Kámen se v horách jak dýmá blýská,..v zemi té, kam sám se ubírám.

Rec:

**Můj pane, byl jsem prostý a obyčejný po celý život
a za své hříchy jsem zaplatil tam dole
a jsem pořádně hrdý na to, že jsem tady,
jenom jedna věc mi pořád vrtá hlavou.
Slýchal jsem povídat o tom, že tady budeme
jen tak polehávat, po celý čas hrát na harfy
a tak všelijak. Jestli to tedy má být takhle,
tak chci jít pryč, pryč, teď hned!
Vždyť jedna z nejhorších dob,
které jsem zažil v celém životě byla,
když jsem ležel v žaláři a nic nedělal.
A já rád dělám, pane, a věřte, umím dělat dobře.
Vždyť já jsem s chlapci postavil
ty nejkrásnější silnice,
tak to by ti přece srdce nedalo,
abys' pro mě nenašel nějakou práci.
Víš, byl bych ti hrozně vděčný,
a vlastně se mi zdá, že některé ty tvoje cesty ze zlata
by potřebovaly opravit,
a s chlapci bychom to hrozně rádi udělali.**

Víš, jak to myslím, víš?

4.=1.

5.=2.

Kulatý obdélníky

C

R: [: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,
 G7 C
 fialovej les a žlutá voda. :]

C

1. Pojd' se mnou, ty moje poupě,
 G7 C
 já ukážu ti opiový doupě,
 tam v těžkém dýmu omamnejch jedů
 G7 C
 uvidíš fialovej les a žlutou vodu.

R:

2. Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,
 v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
 dva kufry algeny dostal jsem za chatu
 a potom za auťák LSD lopatu.

R:

3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
 mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
 konečně v kómatu rysy mi přituhly,
 sako a kravatu dají mi do truhly.

R:

Little Big Horn

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn je indiánská zem,
tam přijíždí generál Custer se svým praporem.
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin
a z indiánských signálů po nebi letí dým.

Dmi

Ami

Dmi

Ami

A

A

E7

- Ref: Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalérií, jak krví rudne zem.

A

A7

D

Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná ?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií,
táhne generál Custer s sedmou kavalerií.
Marně mu stopař Bridger radí: "zpátky povel dej!
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej".

Ref:

Ami

3. Tam blízko Little Big Horn se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin.
Límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře kraj svůj zná.

Dmi

padají jezdci z koní, výstřely z karabin.

Ami

Dmi

Límce modrejch kabátů barví krev červená,

Ami

A

kmen Siouxů je statečný a dobře kraj svůj zná.

Ref:

4. Pak všechno ztichlo a jen tam-tam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítěznej kmen.
A cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál
a uprostřed svých vojáků leží i generál.

Ref:

Má milá rozmilá neplakej

C To je teď celá moudrost moje, **F** milovat hlučnou vřavu boje
G za nocí vnikat do snů žen a trochu býti zadlužen **F** **C**

Zpívat si jak mi zobák narost, vínem plašit z čela starost
svůj život lehce utratit, nic nezískat, nic neztratit

Má milá rozmilá neplakej, život už není jinakěj
dnes budme ještě veselí na naší bílé posteli

Zbyla mi veteš vzpomínek, zástavní list z mých hodinek
a zablácená promenáda z dob, kdys mě měla ještě ráda

V městě teď bouří karneval a já abych slzy proléval
k úpadku spěje moje víra, Pánbůh mě zve všema čtyřma
Má milá..

Zejtra, co zejtra, kdopak ví, zejtra si lehneme do rakví
má milá rozmilá neplakej, život už není jinakěj

Všichni mi lhali, všichni mi lhali, blázna si ze mě dělali
přede mnou citem se rozplývali, za zády se mi vysmáli

Žebráci, básníci, učenci lhali, po léta za nos mě vodíce
Muži mi lhali, ženy mi lhaly, ženy, ty lhaly mi nejvíce
Má milá..
Zejtra...

Srdce mé přesto po lásce prahne, nikomu však už nevěřím
když někdo ke mně tuce své vztáhne, ustoupím bojácně ke dveřím
Má milá..
Zejtra...

Mám všeho dost

Jaromír Nohavica/Vladimir Vysockij

- Ami**
1. Mám všeho dost, už se unavím snadno,
Dmi
ani ty písňě mi nejdou jak dřív,

chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno,
E7 **Ami**
někam, kde nikdo mě nezaměří.
 2. Kamarád nalil mi štamprli velkou,
povídal: tohleto spraví ti chuť,
zejtra tě u vodky seznámím s Věrkou,
pak s vodkou usni a s Věrkou se vzbud'.
 3. Ale všechno je marný, ráno je chladno,
z Věrky i z vodky jen kocovina,
chtěl bych jak ponorka až na dno lehnout
a přestat vysílat volací znak.
- Ami**
4. Lezou mi z krku všichni a všechno,
A7 **Dmi**
hlasivky tejrat, kytaru dřít,
Ami
chtěl bych jak ponorka až na dno lehnout,
E7 **Ami**
někam, kde nikdo mě nezaměří ...

Marnivá sestřenice

1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,
ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.
2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé,
že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé,
tím pádem je konec krásy, jé-je-jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé,
a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Maruška

Malomocnost Prázdnoty

C **G**
Na malém plácku děti si hrají
Ami **E**
hrají si na válku, všechno už mají
C **G**
Stejnokroj z tepláků větší než na míru
Ami **E**
dřevěný pistole, čepice z papíru

A bitva za bitvou, tak to jde dokola
až potom najednou něčí hlas zavolá:

Ref:

C **G**
Zastavte válku Maruška brečí
Ami **E**
dostala kamenem při naší zteči

Co jste to za vojsko když místo střílení
do svých nepřátel házíte kamení
Na to my nehrajem vy nám to kazíte
nedbáte pravidel a pak se divíte.

2.

Na velkém plácku hrají si dospělí
jen místo dřevěných, hračky maj z oceli
ocel se zarývá do kůry stromů
desítky jizviček a blesky hromů
Některým na duši, některým do těla
pálí znamení, proč nikdo nevolá?

Zastavte válku
Maruška brečí
dostala kamenem
při naší zteči
Co jste to za vojsko
když místo střílení
do svých nepřátel
házíte kamení
Na to my nehrajem
vy nám to kazíte
nedbáte pravidel
a pak se divíte
a pak se divíte.

Mávátka

Jaromír Nohavica

Ami

1. Už dvacet devět roků chodím po světě
Dmi G C E
a ten svět furt a furt se stejně točí,

Ami

já budu klidně smát se, budu veselý,

G E Ami E

jenom mi vydloubněte oči.

Neviděl bych vypasené páprdy,

tisíce let a stále titíž,

když něco prohnílého v státě zasmrdí,

říkají: ty snad něco cítíš?

Dmi G C E

Říkají mi dobráci v Rudém právu:

Dmi G C E

není tak zle, jen, chlapče, zvedni hlavu!

Ami

Dmi

Ami

E

Ami E

- R: Dejte mi do ruky mávátka a řekněte, jak volat "Sláva!",

Ami

Dmi

Ami

E

Dmi Ami

já už si najdu ten správný směr a budu mávat, mávat, mávat.

2. Můj soused odvedle je farář v kostele,
moc prima kluk, jenže často hledí k nebi,
já jaksí nemám v nebi žádné přátele
a bůh, ten pro mě nikdy nebyl.

Čtu jenom básně těch, kteří už zemřeli

a ten svět furt a furt se stejně točí,

já budu klidně smát se, budu veselý,

jenom mi vydloubněte oči.

Říkají mi dobráci u koryta:

není tak zle, jen doba je složitá!

R:

3. Okresní inspektor Vlček má vilu, dům a byt,
takové nic, a jak si krásně žije,
já musel sedm roků bez koupelny žít,
proto ať žije anarchie.

Když tátu vyhodili, máma brečela,

že nedokázal převléct vlastní kabát,

to mám někde na dně duše docela,

třeste se, trůny knížat a hrabat.

Říkají mi dobráci za koryty:

není tak zle, ovšem musíte pochopiti ..., já zpívám:

E

Ami

E

Ami E Dmi Ami

- R: + mávat, mávat, mávat, mávat!

Mávej

Alt: C

C **C7**
R: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
F **C**
nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celý den,
G7 **F** **C** **F** **C**
tak jen si mávej, mávej a dávej sbohem.

F
1. Jó nemáš, holka, páru, jakéj pocit mám,
C
když prásknu do kočáru a rukou zamávám
G7
a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",
C **G7** **C**
tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

R:

F
2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
C
a na jazyku noty a pod pažema sůl
G7
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
C **G7** **C**
a žlutý pero žlúví, jó, to je život můj.

G7 **F** **C** **F** **C**
Ref: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem ...

Město s pěti věžemi

Spirituál kvintet

*: Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,

má z kamene chrám a věží má pět,

C F C G C F C G

pět má město věží, haleluja.

C

R: Ten, kdo chce uvěřit, věří,

G

ten, kdo chce uvěřit, věří,

C

ten, kdo chce uvěřit, věří,

C F C G C G C G

pět má město věží, haleluja.

G C

2. Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

G

jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

C

jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

C F C G C G C G

pět má město věží, haleluja.

R:

3. Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,

přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,

přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,

pět má město věží, haleluja.

R:

4. Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,

jenom znát místo, kde to město leží,

nikdo neví přesně, kudy se tam běží,

pět má město věží, haleluja.

R:

Mississippi blues

Ami **Dmi** **Ami** **G** **Ami E7**
Říkali mu Charlie a jako každej kluk kalhoty si o plot roztrhal,
Ami **Dmi** **Ami** **G** **Ami**
Říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk na plácku rád košíkovou hrál
C **F**
Křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů
Dmi **E7**
Až mu jednou ze tmy řekli konec je tvejch dnů
Ami **Dmi**
Někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl
Ami **G** **Ami**
Nikdo neplakal a nikdo neprosil

Ref:

C **Ami** **F** **G** **C**
/:Mississippi Mississippi, černý tělo nese říční proud
Ami **F** **G7** **C**
Mississippi Mississippi, po ní bude jeho duše plout:/

Ami **Dmi**
Říkali mu Charlie a jako každej kluk
Ami **G** **Ami E7**
Na trubku chtěl ve smokingu hrát
Ami **Dmi**
V kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk
Ami **G** **Ami**
Uměl se i policajtům smát
C **F**
Od malička dobře věděl kam se nesmí jít
Dmi **E7**
Který věci jinejm patří co sám může mít
Ami **Dmi**
Že si do něj někdo střelí jak do hejna hus
Ami **G** **Ami**
Netušil a neví řeka zpívá blues

Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues
Ve kterým mu táta sbohem dal
Chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus
Jako Ježíš na Golgotě stál.
Nepochopí jeho oči jak se může stát
Jeden že má v blátě ležet druhý klidně spát
Jeho blues se naposledy řekou rozletí
Kdo vyléčí rány smaže prokletí

Mlýny

R: [: **C** Slyším boží mlýny, jak se otáčí, **C7**
F slyším boží mlýny, jak se otáčí, **C**
já slyším boží mlýny, jak se otáčí, **E7** **Ami**
C **G7** **F**
otáčí, otáčí, otáčí. :]

1. **C** Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
F **C**
melou bez výhod a melou stejně všem,
C
melou doleva jen a melou doprava,
D **G7**
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
C
melou otrokáře, melou otroky,
F **C**
melou na minuty, na hodiny, na roky,
Ami
melou pomalu ale jistě, ale melou včas,
C **G7** **C**
já už slyším jejich hlas.

R:

2. Bože, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přilepšit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
proboha melte, je čas!

R:

Modrá knížka

1. Celej svět je náhle beznadějně šedý,
 bloudím ulicemi zoufalý a bledý,
 všude vidím mládež odvedenou, veselou a bodrou,
 a jenom mně dali knížku modrou.

2. I ten Prouza, co se pomočívá denně,
 spěchá oznámit tu šťastnou zprávu ženě,
 Václav zase v Mikulovské opíjí se s tchánem,
 už se vidí nejmíň kapitánem.

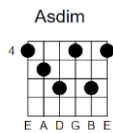
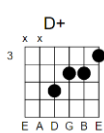
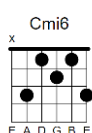
3. Všude v parcích vidím šťastné kamarády,
 jak se seznamují s vojenskými řády,
 mezi nima také Novák, no ten se skleněným okem,
 zkouší chodit pořadovým krokem.

4. Podroušenej Viktor tančí s Hugem kankán,
 Viktor bude spojař, Hugo zase tankán,
 a ten Jarda, kterej nedokončil ani osmiletku,
 hodil po mně láhví se zvoláním "zmetku!"

5. Nadarmo si říkám: Karle, nešil,
 jenomže já se na tu vojnu tolik těšil,
 marně u odvodu doktorovi obálku jsem dával,
 prej mě nevezmou, že mají velkej nával.

6. Jak to vysvětlím své milované Blance,
 ráda se chlubívala, že má chlapce brance,
 máma bude brečet, táta zase rozdupe mi hračky,
 už se, chudák, tolik těšil na odznáčky.

7.=1. + modrou, modrou ...

Motýlí hra

Interpret/autor: Folk Team / Jakub Noha

1. **Dmi** **G**
Motýlí hra, při níž se tančí valčík,
C F E Ami
já tě chci a ty mě taky chceš,
Dmi **G**
motýlí hra, při níž se tančí valčík,
C F E Ami
hudba hraje a tanec začíná.
2. **Dmi** **G**
Pálili smrtku a vesele se smáli,
C F E Ami
chválili život a bylo jim do tance,
Dmi **G**
hřáli si lože a s životem si hráli,
C F E Ami
brázdili moře, aby měli šťastný klid.
3. **Dmi** **G**
My jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
C F E Ami
já tě chci a ty mě taky chceš,
Dmi **G**
my jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
C F E Ami
hudba hraje a tanec začíná.
4. **Dmi** **G**
Chtěli se vznést, tak říkali si "láska",
C F E Ami
nechtěli se splést, tak říkali si "nenávist",
Dmi **G**
a bez víry se hbitě proplétali,
C F E Ami
jenže nad tím vším - stříbrný obláček.
5. **Dmi** **G**
My jsme motýlí hra, při níž se tančí valčík,
C F E Ami
já tě chci a ty mě taky chceš,
Dmi **G**
jenže co bude dál, to nikdo z nás už neví,
C F E Ami
budem se chtít a budeme si odpouštět
Dmi G C F E Ami
budem se chtít.. budem se chtít a budeme se opouštět

Musíš jít dál

Nezmaři

1. Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál,
a když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál,
když už nemáš střechu nad hlavou a jenom kapsu děravou,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,
jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,
jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,
a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,
jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
4. Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít dál,
anebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,
jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
- 5.=1. + musíš jít, jít dál

Myši

G

První myš zabil Vilda
trefil ji kusem mýdla

C

a pak se s ním nechtěl mýt

G

že by se mohl nakazit

D

Ref: Jistě hned dosvědčíš mi

C

vždyť kdo by chtěl bydlet s myšmi

G

když do klubička se stočí

D

a nevšimneš si korálkových očí

Druhá myš byla Oty
vytřepl ji z okna z boty
měla to jistě bez trápení
dopadla dole na kamení

Třetí myš sešla Jirkou
vynesl ji v koši a škrtl sirkou
popelnice vzplála
a ještě dlouho plála

Přinesl past někdo z nás
a ta té čtvrté přerazila vaz
je to snadné tak
jen kus špeku a cvak

Poslední myška měla pech
smetákem vzal jsem ji po zádech
chtěla se ještě odplazit
ale stihl jsem ji dorazit

Nikdo tu večer si nehvízdá
netahá listí do hnízda
teď už je večer klid
není tak těžké je vyhubit

Ref: Nevím, zda rozumíš mi
ale chtěl bych zas bydlet s myšmi
když do klubička se stočí
a září jim korálkové oči

Na vrcholu řetězce (Hululululu)

Vladimír Dobeš

E

Slíbili mi vyšší třídu novéj byt

A **A7**

masokombinát když pojedou postavit

E **A**

do Hululululu, do Hululululu

E

Doma rozptýlil jsem všechny obavy

A **A7**

kontem kterým mě tam za rok vybaví

E **A** **H7**

v tom Hululululu, v Hululululu.. táto jeď!

Když jsme potom na Hulululu přibyli, domorodci se tam na nás zubili

zavezli nás do pralesa považte, ukázali místo teď se ukažte

v tom Hululululu, v Hululululu

Když jsme plácek pro náš závod mýtili, domorodcům oči jenom svítily

Když jsme jámu pro náš závod kopali, že nás mají velmi rádi říkali

v tom Hululululu, v Hululululu

A když jsme pro práci tvrdě zaspali, domorodci při tom jenom mlaskali

A když jsem se vzbudil byl jsem u kůlu a kolem folklór domorodců

z Hululululu

Hululululu, Hululululu

Nejdříve ho umučíme potom ho k večeři sníme

Hululululu, Hululululu

A když jsem v té chvíli měl být snědený

přihnal se tam domorodec zpěněný

Hululululsky k lidojedům zvedl hlas

přitom držel můj služební pas

Nejezte ho! Je v něm:

E

Arzén, kadmium, stroncium, bór

A **A7**

Organofosfáty, vizmut, chlór

E

Berilium, karbonáty, olovo, flór

H7 **E**

Vinyl, chlorid, azbest, rtuť a stilbestrol

Dichlor, difenyl, trichlor, metan

Chlorované bifenidy, benzpyreny, arzenidy

Thalium, dusitany, lithium, dusičnany

Fosfáty, fosfiny a jiný jedovatý sloučeniny

E **A**

Teď mám sice kapsy plný stovek

E **H7**

Ale vím už, ne nejsem dobrý člověk

Teď mám sice kapsy plný stovek

Ale vím už, ne nejsem dobrý člověk

Teď máme sice kapsy plný stovek

Ale víme už, ne nejsme dobří lidé

Nádraží

Jen prázdný nádraží na tebe dejchá samotou
a žádnéj vlak, ani nákladní, tu nestaví
na duši stín, jak zvalenej kus trávy
na duši stín

Už je to roků pár, co jel jsi po ní naposled
Nebyl jsi sám, kdo přišel se s ní rozloučit
Nebyl jsi sám, komu úsměv ze rtů zmizel
Nebyl jsi sám, komu vzali, co měl rád

Jen prázdný...

A čas šel dál, ale tady už se zastavil
koleje zarůstá jenom tráva po pražcích
ty se sem vracíš jak toulavej syn k mámě
ty se sem vracíš, když už nevíš kudy kam

Jen prázdný...

Napsal jsem jméno svý na zdi

C (G) G (D) C (G) F (C) C (G)
1. Napsal jsem jméno svý na zdi - na všechny zdi, který znám
G (D) F (C) C (G) F (C) C (G) G (D)
napsal jsem jméno svý na zdi - ráno, než vtevřu krám,
C (G) G (D) C (G) F (C) C (G)
před léty ve stejnou chvíli - v pravici držel jsem nůž
G (D) F (C) C (G) G (D) C (G)
a všichni ti, co po něm zbyli - s nadšením hráli mi tuš.

C (G) G (D) C (G) F (C) C (G)
2. V okolí týhletý války - tenkrát už stávala zeď
G (D) F (C) C (G) F (C) C (G) G (D)
i popsaný popravčí špalky - stály tam, co stojí teď
C (G) G (D) C (G) F (C) C (G)
Slyším zas slavičí hlasy - a na tvářích rozlitéj hněv
G (D) F (C) C (G) G (D) C
jak barvičky tý jejich krásy - která nám tak pije krev

F (C) C (G) G (D)
Ref: Přiklušou zdáli s tím večerním tichem,
F (C) C (G) G (D)
k zemi se svalí a dusí se smíchem,
F (C) C (G) G (D)
líce si hladí, než spálí je plamen,
F (C) C (G) G (D)
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.

C (G) G (D) C (G) F (C) C (G)
3. Z půlnoci rána jak kyjem - a najednou, kdo by to řek
G (D) F (C) C (G) F (C) C (G) G (D)
jsme chytří a trochu moc pijem - a bijem svý děti, ten vztek
C (G) G (D) C (G) F (C) C (G)
napsal jsem jméno svý na zdi - a čekám, až setře je čas
G (D) F (C) C (G) G (D) C (G)
napsal jsem jméno svý na zdi - stejně jak každýho z vás
G (D) C (G)
stejně jak každýho z vás

Nashville

Kamelot Capo II

- C** **G7**
1. Roztál sníh, zmizel i mráz
C **F**
stromy kvést začaly zas
C **G7**
a voněl svět, rád šel bych tam
C **G7**
kde jsem jako kluk žil.
C **G7**
Smutnej den já dneska mám
C **F**
je to rok co nesmím tam
C **G7**
na hlavu mou vypsanou maj'
C
odměnu tam v Nashville.
- G**
R. Nápad mám já bláznivej
F **C**
zpátky jít a bejt živej
G **C**
vysvětlovat všem, že tenkrát jsem nevinnej byl.
G
Toulavý svý boty mám
F **C**
celý státy dobře znám
G7 **C**
ale neznám město krásnější jak Nashville.
- C** **G7**
2. Všechny znaj mě nádraží
C **F**
touha má, jak závaží
C **G7** **C** **G7**
mě táhne zpět do města, kde jsem jako lupič bank žil.
Z košile zbyl už jen cár
poslední nití látám
džíny modrý, jak obloha tam u nás v Nashville.
- R. Nápad mám ...
3. Táta můj mi psaní psal, hochu, Bůh ti mámu vzal
a pláč jak déšť z kropil mou dlaň a já tak smutnej byl.
Proč jenom je život zlej, raděj bych já pouta měl
jen kdybych směl vidět svůj dům a město Nashville.
- R. Nápad mám ...

Navěky tu přeci nejsi

G **Ami7**

R1: Navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi,
D **D7** **G**
navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi.

G **Ami7**

1. Každý ráno po burčáku tradiční mám snídani,
D **D7** **G**
snídám tři okurky v láku, třesou se mi na dlani,
Emi **Ami7**
tak si říkám: proč to piješ, když ti to tak nesvědčí,
D **D7** **G**
jenže večer kamarádi, ti mě zase přesvědčí.

R1:

2. Vždycky, když jsem na Moravě, sud' mě, kdo jsi bez viny,
přísámbůh, že chci žít zdravě - odnesou to ledviny,
když vypiju čtyři decky, všechno kolem zrůžoví,
objímal bych lidi všecky, pak mě můza osloví.

R2: Říká: ale klidně dej si, navěky tu přeci nejsi,
navěky tu přeci nejsi, navěky tu přeci nejsi.

3. Až spočinou moje kosti na hřbitůvečku malém,
neztratěj' se souvislosti, zpívejte si s Plíhalem,
nejkrásnější bude G6, život, fretka, běží dál,
dvojhlas s andělem na kůru Nohavica zazpíval.

R1:

4. Trocha té melancholie čas od času neškodí,
pravověrní optimisté, ti už se dnes nerodí,
až se znovu narodíme, třeba za tisíce let,
jenom, prosím, vyberme si někde jinde jiný svět.

R1:

Nebeská brána

G D Ami
1. Mámo sundej kytku z kabátu,
G D C
za chvíli mi bude k ničemu.
G D Ami7
Můj kabát a kudlu vem pro tátu,
G D C
já už stojím před bránou s klíčem.

G D Ami
R: (2x) Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu.

G D C
Cejtim že zaklepu na nebeskou bránu.

2. Jó mámo zahrab moje pistole,
ať už z nich nikdy nikdo v životě nemůže střílet.
Ještě se sejdem za sto let.
Až se vydáš na poslední výlet.

R:

3. Neberu s sebou milý tváře,
žijte si tu co se do vás vejde.
Až popíšem všechny diáře,
všichni se tam za tou bránou sejdem.

R:

Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.
Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.
Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu.

G D C C
Ú - ú - u - ú.

Něco o lásce

Pavel Dobeš

Capo V

- C** **Dmi** **C**
1. Za ledovou horou a černými lesy
Dmi **C**
je stříbrná řeka a za ní kdesi
F **C** **Dmi G**
stojí domek bez adresy a bez dechu,
Dmi **C**
bydlí v něm - nechci říkat 'víla',
Dmi **C**
ale co na tom, i kdyby byla,
F **C**
před lidmi se trošku skryla
Dmi **G** **C**
a víme o ní hlavně z doslechu.
Dmi **G**
- R: Že lidi rozumné blbnout nutí
C **C/H** **Ami**
a není na ni nejmenší spolehnutí,
Dmi **G** **C C/H Ami**
co ji zrovna napadne, co udělá:
Dmi **G**
z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
C **C/H** **Ami**
o ženských nemluvím, tam to platí taky,
Dmi **G** **C**
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.
Dmi **G** **C C/H Ami**
- *: Genetičtí inženýři lámou její kód,
Dmi **G** **C C/H Ami**
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
Dmi **G** **C C/H Ami**
strkají hlavy pod vodovod
Dmi **G** **C**
a pak i oni nakonec podléhají.
- R: A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.
- R: Když chlap zmažorí láskou, utíká za ní,
platí i s úroky a napočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor,
papuče letí pod pohovku,
nákupní tašky padaj' na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.
2. Až vám ta potvora zastoupí cestu,
sedněte na zadek a sedte jak z trestu,
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci,
láska se totiž, i když je prevít,
nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.
3. A nesmí vám to nikdy přijít líto,
kupte si auto a cucejte Chito,
odreagujte se psychicky,
protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.
- R: Převrhněte stůl, opustte dům, fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče,
na světě není větší víra, pro žádnou z nich se tolik neumírá
ani v žádné jiné zemi na světě.
- R: Hm hm hm ...

Oranžový expres

C **C7**
1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej
F **C**
už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
G7 **C**
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good bye.

C **C7**
2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší, hej
F **C**
svit brzdářský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
G7 **C**
a pak když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec: "Helou, kam jedeš, tuláku?"
"Nevím."
"Na New York ?"
"Nevím."
"Nebo na Nashville?"
"Nevím, mně stačí, když slyším, jak ty pražce drncaj'
dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

C **C7**
3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje, hej
F **C**
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi tokaje,
G7 **C**
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.

C **C7**
4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej
F **C**
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
G7 **C**
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good bye.

Osamělé město

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj, že svého koně nepozná.

Ref: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mi Terezo řekla, že ráda mně máš,
tenkrát ptal jsem se Terezo, kolik mně polibků dáš.
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic.

Ref:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut,
zaznívá odněkud něžnej tón flaut
a v závějích starýho papíru
válej se černý klapky z klavíru.

Ref:

4. Tak bloudím tímhle strašným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčící.

Ref:

Osmá barva duhy

Capo V

Ami **Dmi** **Ami Dmi**
1. Chladná jsou dubnová rána,
Ami **Dmi** **C E7**
ze slunce je vidět jenom kousek,
Ami **Dmi** **Ami Dmi**
ve flašce od Cinzana
Ami **G** **Ami**
úhoři, úhoři třeou se.

Dmi **Ami** **F** **Dmi** **E7**
R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
Dmi **Ami** **E7** **Ami**
zůstali jsme sami - já a já.
Ami
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
Dmi **E7** **Ami** **E7**
černá je barva, kterou mám teď nejraděj,
Ami
jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
Dmi **E7** **Ami** **E7**
a našel vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

2. Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

R:

3. Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

Dmi **Ami** **F** **Dmi** **E7**
R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
Dmi **Ami** **E7** **Ami**
zůstali jsme sami - já a vy.
Ami
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
Dmi **E7** **Ami** **E7**
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
Ami
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
Dmi **E7** **Ami**
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
Dmi **E7** **Ami**
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
Dmi **E7** **Ami**
vody, vody, vody, vody, habaděj.

Outsider waltz

C **Emi**
1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
Dmi **F** **G**
poklesls' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev.
Dmi **G7** **C** **Ami**
Už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
Dmi **G7** **C** **G7**
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkej šéf.

C **Ami**
Ref: Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
C **A** **A7**
to dávno znám, já prožil to sám,
Dmi **G** **Dmi** **G**
kráčíš dál a cesta se kroutí,
Dmi **C** **G7** **C**
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

C **Emi**
2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,
Dmi **F** **G**
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal.
Dmi **G7** **C** **Ami**
Ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina,
Dmi **G7** **C** **G7**
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

Ref:

C **Emi**
3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
Dmi **F** **G**
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál.
Dmi **G7** **C** **Ami**
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
Dmi **G7** **C** **G7**
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

Ref:

Ref:

Panenka

- C F C F**
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
C G7
Snad houf bílejších holubic nebo jen žal.
F C F C
Tak skončil ten první den zmáčený krví,
C G7 C
Ani pouťovou panenku nezanechal.

Ref: **C F C G F C G**
Otevři oči, ty uspěchaná, dámo uplakaná,
F C F C G C
Otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
A umyj se, půjdeme na karneval
A na bílou kůžiti napíšu tuší,
Že dámou jsi byla a zůstáváš dál

Pár zbytků pro krysy

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E7 **Dmi E7**
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C **E** **E7**
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami Dmi

- Ref: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami Dmi
lásko, válka je holka moje,
Ami G Ami G Ami E
s ní se milují, když noci si krátím,
Ami Dmi
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami Dmi
lásko, dvě třešně na talíři,
Ami G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

Ami

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
E7 **Dmi E7**
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
Dmi
v opasku u boku nabitou parabelu,
C **E** **E7**
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

Ref:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

Ref:

E

Rec: Levá, dva!

Ref:

Petěrburg

- Ami** **F** **E** **Ami**
1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F **E** **Ami**
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.

C **Dmi** **E7**
Ref: [: Lásku moji kníže Igor si bere,
F **D#dim** **H7** **E**
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,
Ami
havran usedá na střechy Petěrburgu,
F **E** **Ami**
čert aby to spral:]

- Ami** **F** **E** **Ami**
2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
F **E** **Ami**
moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

C **Dmi** **E**
Ref: [: Mému žalu na světě není rovno,
F **D#dim** **H7** **E**
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
Ami
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou
F **E** **Ami**
s dírou ve spánku. :]

Písek

Nezmaři

- Ami D G** **E7**
1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
Dmi **E7** **Ami G C**
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
Dmi **G**
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
C **C/H** **Ami**
někdy je strašně málo chtít,
Dmi **E7** **Ami G(E7) C(Ami)**
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechn dávno pryč,
(F)
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Pískající cikán

1. Dívka toulá se vinicí tam, kde zídka je nízká,
tam, kde stráň končí vonící si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a propána, v stínu, kde stojí líska,
švarného vidí cikána jak leží a písničku si píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
ať táhne pryč vesta odraná, nic nemá a něco si píská.
5. Smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská.
6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán v rozmarňm klobouce jde dál a písničku si píská.
7.
Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka,
peníze mnohdy nejsou nic, má víc, kdo po svém
má víc, kdo po svém, má víc, kdo po svém si píská.

Plebs blues

Jaromír Nohavica

Ami

1. Když prvně v životě jsem spatřil pyramidy,

Dmi **Dmi7**

proklel jsem všechny Cheopse a Ramsese,

Ami

jsem totiž jeden z téhle miliardy lidí,

Dmi **Dmi7**

který to vždycky za ně odnese,

Ami

oni si projektují pískovcové sfingy,

Dmi **Dmi7**

aby snad historie nezapomněla,

C

a já pak kroutím šroubky na Pershingy

E **E7**

a kdyby snad ne, tak mi dají do těla.

Ami

Dmi

Dmi7

R: Tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,

Ami

E

Ami

tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.

2. Za svazek ředkviček a taky za cibuli

jsem šašek dějin, bezejmenný muž,

rohožka Caesara a kopí Caliguly,

negativ dějin připravený na retuš,

zvedal jsem často hlavu, vždycky přišla rána,

ač v různých formách demokracie,

přestávám věřit v dobro Krista pána,

to že snad vůbec nějaký Kristus je.

R:

3. V novinách o mně píšou, že jsem páteř světa,

a já jsem jenom jeho unavený sval,

k Měsíci co půl roku raketa létá

a já se plazím jako brouk hovnivál,

mám přece také srdce, srdce, které bouchá

a nemyslete, že furt myslím na žrádlo,

proč mě však na tom světě nikdo neposlouchá,

proč mám být jenom hloupé malé děladlo?

R:

4. Nevěřím v žádný kecy, věřím už jen v sebe,

to, co neurvu, to nebudu mít,

pročpak mi slibujete po mý smrti nebe,

když jsem se jednou narodil, tak chci i žít,

jsem jenom jeden z téhle miliardy lidí,

kolečko v soukolí, co krásně zapadá,

já nechci stavět vaše blbé pyramidy,

dejte mi pokoj a vlezte mi na záda!

R: I s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,

i s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.

Pochod marodů

- Ami C G F Ami**
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
C G F Ami
dvě vodky a Fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Dmi Ami E7
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
- Ami C G C**
Ref: Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Dmi Ami E Ami
tuberkulóza - jó, to je naše!
C G C
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Dmi Ami E Ami
paradentóza, no to je paráda!
Dmi Ami G C
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Dmi Ami E Ami
žijem vesele, juchuchuchuchu!
- Ami C G F Ami**
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
C G F Ami
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
Dmi Ami E7
zná naše adresy a je to čiperka,
Ami C G F Ami
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
- Ref: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Podběl

Hop Trop

- D** **Emi**
1. Podběl mi z pangejtů mává
D
šedivým ránem přikrytej,
Emi
mrholí, a z mlhy závoj
D
je na mě schválně ušitej.
2. Mizerně skrz něj se kouká,
už celou noc mám za sebou,
abych neusnul, tak si broukám,
a dýzl klepe pode mnou.

G
R: Ráno, až se slunce nad obzorem ukáže
D
a všem hospodskejm u silnice poví,
C **D**
že by sis chtěl u nich kafe dát,
G
tak si dodej ještě trochu kuráže,
D
jseš chlap, kterej čas neúnavně honí
C **D**
[: a svou káru musí taky hnát. :]

3. Den už se pomalu blíží
a tma je špatnej společník,
nejhorší ve chvíly zrádný,
na jaký dávno jsem si zvyk'.
4. Až zvednu od čáry bílý
konečně oči znavený,
pohladím tu, co na mě čeká,
a budu patřit jenom jí.

R:

Pojďme se napít

Poutníci

1. Pěkně tě vítám, lásko má,
 C **F G C**
 Emi **F C G**
tak trochu zbitá a víc soukromá,
 C **Ami** **C** **Emi** **Ami**
pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
F Emi Dmi C G
jednou za sto let?

G **C** **F Emi Dmi**
R: : Pojďme se napít, pojďme se napít,
 C Dmi F C
ať nám mají z čeho slzy týct.

2. V nohách ti dřepí bílejší pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.

R:

3. V očích ti svítí a slábne dech
a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nespíchej, stoletá má lásko,
když už nemáš kam.

Pole s bavlnou

1. [: Pane můj, co v nebi je tvůj dům,
 C **C7**
 F **C**
má máma můj život dala katům,
 (G7) **G(C) G7 (F) (C)**
katům svým v polích s bavlnou. :]

Ref: Den za dnem kůže zná bič katů,
 C7 **F**
 C
vidíš jen černý záda bratrů,
 G7
jak tam dřou v polích s bavlnou,
 C **C7**
to, co znáš ty v Lousianě,
 F **C**
černý záda znaj' i v Texarcane,
 G7 **C F C**
i tam jsou v polích s bavlnou.

2. [: Já vím, brzy musí přijít soud,
 černý záda práva na něm vyhraju,
 boží soud v polích s bavlnou. :]

Ref:

3. [: Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
 C **C7**
 F **C**
tak řekni, pane můj, černý zvoní hrany
 (G7) **G(C) G7(F) (C)**
katům mým v polích s bavlnou. :]

Ref:

4. [: Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
 mou duši, když život patří katům,
 katům mým v polích s bavlnou. :]

Ref:

Poslední kovboj

C **G**
1. Snad jsem si zmýlil odjezd vlaku, měl zpoždění snad sto let,
C
já měl namířeno k táboráku, co měl se konat naposled,
C7 **F**
a místo něj kouř nákladáků mě v tomhle koutě přivítá,
G **C** **F** **C**
a louky plný paneláků, skrz který slunce prosvítá.

C **C**
Ref: Tak přijíždí poslední kovboj, sombrero vmáčklé do čela,
G **C** **F** **C**
zchvácená herka líně kráčí, jak by dál nést ho nechtěla,
C7 **F** **C**
tak přijíždí poslední kovboj, a nerad vráží do lidí,
G **C** **F** **C**
tak přijíždí poslední kovboj, a nikdo z vás ho nevidí.

C **G**
2. Snad jsem si zmýlil čísla vlaků, co odjížděly do mých snů,
C
do prašných cest a do bodláků z mých oblíbených románů,
C7 **F**
kde slunce z rozedraných mraků tančí na hlavních pistolích,
G **C** **F** **C**
snad jsem si zmýlil čísla vlaků, tohle je jiný údolí.

Ref:

Poutník a dívka (Ráchel)

E

Kráčel krajem poutník šel sám,

A **E**
kráčel krajem poutník šel sám

G# C#mi
kráčel krajem poutník, kráčel sám

F# F#7 H H7
tu potkal dívku nesla džbán, přistoupil k ní

..a pravil:

E

Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá (a pravil)

A E
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,

G# C#mi
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá
F# F#7 H7

tak přístup blíže nehodná a dej mi pít

Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem
Já tě vidím poprvé, odkud mě znáš ?

Ráchel, Ráchel, já znám víc, než jméno
pak se napil, ruku zdvih a kráčel dál

A ten džbán, ten džbán, z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím

Kráčel krajem poutník, šel sám
F# H E A E
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král

Pověste ho vejš

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pánilo a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

1. Pověste ho **Ami** **C** **G**
Dmi **Ami** **G** **Ami**
pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.
3. Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou
F **E7** **Ami**
a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

C **G** **Dmi** **Ami G**
Ref: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
C **G**
do mejch snů se dívám zdáli
Dmi **E7**
a do uší mi stále zní tahle moje píseň poslední.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

Ref: Nad hlavou...

5.= 1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.
7. Pověste ho, že se koukal a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

7.= 1.

Pravda a lež

Ami Šla Pravda světem a na chudý duchem se smála
Dmi
E7 pro blahoslavený navlíkla honosný šat
Ami
A V zákoutí špinavým drzá Lež ve stínu stála
A7 **Dmi**
E7 ta Pravdu pozvala k sobě přenocovat
Ami
G A Pravda znavená usnula jen co si sedla
C
A ze sna se culila naivka důvěřivá
Dmi
jen oči zavřela, už se Lež z postele zvedla
Ami
E a začla si pokradmu zkoušet ten její háv
E7 **Ami**

S Pravdou i můžete leda tak políbit záda
Ženská je ženská tak jakýpak cavyky s ní
kdopak tu rozpozná, která je Lež, která Pravda
až budou obě dvě do naha vysvlečený
Na její blůzku si její brož fešácky připla
pod paží stříkla si její dezodorant
Peníze, hodinky, doklady, všechno jí štípla
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven

K ránu, až zjistila Pravda, co všechno jí schází
před zrcadlem se pak notně podivila
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí
aby se ta čistá Pravda tak nelišila
Pravda se smála, že na ni kameny házej
lež je to všechno a Lež taky mý šaty má
Blahoslavení s ní protokol sepsali rázem
byla to rozmluva dost málo přívětivá

Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda
ostatně cizí šmouhy přišili jí
nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej Pravda
a zatím se potlouká nahá a po škarpách spí
Pravda se brání a přiznat se nechce
To máš holka marný, jak chceš se dušuj a křič
Lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce
a dlouhý a pěstěný nohy jí odnesly pryč

Leckterej hlupák se do dneška opravdu hádá
pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš
Jistě že ve světě nakonec zvítězí Pravda
ale až dokáže to, co dokáže Lež
Často je k mání vodky jen půl litru na tři
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ
někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří
a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty Lež

Přízrak 7.B

Karamel/P.Čejka

G

Její tvář všem školním fotkám vévodí,

Emi

dobře zná, co se má a co se nehodí,

C

jenom pár slov s námi občas prohodí,

G D

pyšná jak páv.

Každý kluk ztrácí řeč, tají dech ani nedutá,
jde dál školní chodbou děsně nadutá,
školní řád překročit, obejít,
jen ať všimne si nás.

Emi

G

R: |:Dál sama si kráčí po cestách svých,

Emi

G

D

je jiná, je zvláštní než ty z jiných tříd.:|

Školní sbor vede spor o jejím prospěchu,
zda se smí v hlavách kluků dělat neplechu,
sklopí zrak, tak že školník se dá do breku,
a ten toho ví.

Drží krok s módou, to jí holky závidí,
jak je štíhlá a snědá se jim nelíbí,
ale nám, klukům spát to nedá, co kdyby,
všimla si nás.

R: Dál sama ...

Prodavač limonád

G

Jen řekněte mi co vás bolí

Ami

když kolem vládne veselí

D **D7**

u mrňavých stolů štouchají se spolu

C **G**

školáci i dospělí

Já v čele stánků pruhovaných

stojím jako generál

sortiment se pyšní z broskví, jahod, višňi

elixír jsem udělal

G

Ami

R: Jsem jenom prodavačem limonád

D

G

a skrze bublinky se na svět koukám

Ami

uhasím vaši žízeň milerád

D

poutavě zavolám - pojďte si dát, stojí halířů pár

C **G** **C** **G** **C** **G** **C** **G**

limonáda kvalitní, limonáda kvalitní

R: ...

Moje činy lidumilné

historie oslaví

na děti mých dětí z knížek bude hledět

obličej můj hloubavý

A z kelímků papírových

mně pyramidu postaví

statisíce lidí, bohatí i chudí

připijou mi na zdraví

R: ...

Ptáčata

G

Na kolejích stála a za uchem květ, vlasy trávou zavázaný

C

G

D7

G

S kytarou na zádech a strun už jen pět, hezký oči uplakaný

Opuštěnejch ptáčat plnej je svět, hnízda hledaj, neví co dál
vyšlápali jsme ránem a v neděli zpět, za týden jsem u trati stál

C (Ami)

(C)

G (G)

Víš, holky těžší to maj

Říkal jsem jí štístko zatoulaný, vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení, co lidi uměj ze zloby dát

Na kolejích..

Víš...

Rána v trávě

Ami **G** **Ami** **G**
Ref: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.
Ami **G** **Ami** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu.
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
A při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C** **Ami** **G** **C**
1. Poznal Moravěnku krásnou a ví-nečko ze zlata
C **G** **F** **C** **Ami** **Emi** **Ami**
v Čechách slávu muzikantů umazanou od bláta.

Ref: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu.
A při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C** **Ami** **G** **C**
2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat
G **F** **C** **Ami** **Emi** **Ami**
by mu řekla proč holečku musíš světem chodívat.

C **G** **F** **C** **Ami** **G** **C**
3. Studánečka promluvila to ses musel nachodit
G **F** **C** **Ami** **Emi** **Ami**
abych já ti pravdu řekla měl ses jindy narodit.

Ami **G** **Ami** **G**
Ref: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami **G** **Ami** **Emi** **Ami**
že se lidi mají rádi doufal a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu.
A při chůzi tělem sem tam kýval, před sebou sta sáhů.

Před sebou sta sáhů.
Před sebou sta sáhů.

Rikatádo

G **D7**
Chlapci z Rikatáda ženou svoje stáda ku mexické hranici
zem se silně třese, stromy padaj v lese před pistolí mířící **G**
V srdci nosí lásku, každý má svou krásku, pistol nízko u boku **G7** **C**
D7 **G** **D7** **G**
Nemaj strachu z Estakáda, zpívají si do kroku

G **D**
Rikatádo, jak tornádo, nese se širou stepí
koně řičí, chlapci křičí, štěstí se na ně lepí **D7** **G**
Rikatádo, velmi rádo mává sombrerem nad hlavou **E** **Ami**
G **Emi** **Ami** **D7** **G**
Rikatádo, jak tornádo, stále hýří náladou

Z Rikatáda chlapci prerie jsou dravci, když to v baru neklape
Sem tam pistol hlesne, falešný hráč klesne, péra lítaj z kanape
při grogu, whisky, ginu mají z toho psinu, štouchají se do břicha
A pak celé Rikatádo zpívá píseň do ticha

Rosa na kolejích

C **Dmi** **->->** **C**
1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomenej zub,
C **Dmi** **->->** **C**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál.
Dmi **G** **C** **Ami**
Přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
Dmi ->-> **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.

C **Dmi** **G** **C**
Ref: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
Dmi **G** **C**
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus.
Dmi **G** **C** **Ami**
Telegrafní dráty hrajou ti už léta
Dmi->-> **C**
to nekonečně dlouhý, monotonní blues.
Dmi -> -> - - \ \ C
Je ráno, je ráno, [:nohama stíráš rosu na kolejích:].

C **Dmi** **-> ->** **C**
2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
C **Dmi** **->->** **C**
co si radši počkaj, až se stmí a pak šlapou dál.
Dmi **G** **C** **Ami**
Po kolejích táhnou bosí a na špagátku nosí
Dmi->-> **C**
celej svůj dům, deku a rum.

Ref:

Růže z Texasu

C **C7** **F** **C**
1. Jedu vám večer stezkou, dát koňům k řece pít,
Ami **D7** **G**
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít.
C **C7** **F** **C**
Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,
Ami **Dmi** **G7** **C**
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

C7 **F** **Fmi** **C**
Ref: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
Ami **D7** **G**
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
C **C7** **F** **C**
Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
Ami **Dmi** **G7** **C**
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

C **C7** **F** **C**
2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým,
Ami **D7** **G**
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
C **C7** **F** **C**
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád,
Ami **Dmi** **G7** **C**
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

C **C7** **F** **C**
3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl,
Ami **D7** **G**
dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
C **C7** **F** **C**
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
Ami **Dmi** **G7** **C**
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

4. Od těch dob svý stádo vodím tam dolů k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

Rychlejší koně

C

Byl to starej kovboj měl ošlehanou tvář

C7

na dně kufru vylepenj Playboy kalendář

F

C

Ami

potkal jsem ho v Denveru, za celej bar to táh'

C

G7

C

řek' :Sedni si a nemusíš mít strach

Poručil mi whisky a já řek' že mám hlad
No tak si dej biftek, jestli ho máš rád
když jsem se ho zeptal co by od života chtěl
tak usmál se a říká abych měl:

C

F

/:Rychlejší koně a mladší ženský

G

C

a starší whisky a víc peněz :/

Řek jsem mu že nevidím svůj smysl života
V tej vatevřenej láhvi z který whisky klokotá
že mu kašlu na koně, na ženský na whisky
že chci hrát a kašlat na zisky
Řek jsem mu že jsem zpěvák, že chci vod života víc
proti každý špíně táhnout s fanglí do ulic
že chci mít rovnou páteř a ne dvojatou tvář
von se jenom ušklíb a říká - vždyť jsi lhář

Chceš stejně jako já (recit.)

C

F

/:Rychlejší koně a mladší ženský

G

C

a starší whisky a víc peněz :/

Už hezkejch pár let uteklo vod těch starejch dob
já díky těm svejm názorům teď marně sháním džob
už dávno nejsem to co dřív, znám bídu, z fízlu strach
a ideály čas do hajzlu splách
Já zůstal jsem tam kde jsem byl a roky pořád jdou
nenahrávám desky a v TV nemám show
když se mně někdo zeptá co bych od života chtěl
tak teď vidím, že ten kovboj pravdu měl

/:Rychlejší koně a mladší ženský

a starší whisky a víc peněz :/

anebo.. Rychlejší koně a mladší ženský
a starší whisky a víc peněz

Samota

C **C7** **F** **C**
Do tváře čas mi hlubokou brázdu samotou vyrejval
G7 **F**
tělo je rozeschlej prám když pluješ stále jen sám
G7 **C**
co je ti platný že jsi kapitán
C7 **F** **C**
Do zrzavejch strun svýho banja dávno jsem nezahrál
G7 **F**
že jsem byl stále jen sám v srdci mám nejeden šrám
G7 **C**
život je tvrdej i když jsi kapitán

Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí
z košile mám jenom cár ze smečky zbylo psů pár
co bude dál mi nikdo nepoví

V kapse mám prach vodřenej z mincí který jsem prodělal
já jenom samotu znám tak sakra co dělat mám
abych měl jednou na pořadnej flám

F **G7** **C** **Ami**
A tak vždy zůstaneš sám nikdo ti nepoví
F **G7** **C**
jak máš žít abys byl milován
C7 **F** **G7** **C** **Ami**
a tak vždy zůstaneš sám a koláč medový
F **G7** **C**
za tebe sní kapitán Korkorán

Sedmnáct dnů

Wabi Ryvola

Emi, Ami, Emi

Ami Dmi Ami
Jak zavoláš, když ti dávno v hrdle vyschnul hlas,
E7 **Ami Dmi Ami**
tvůj krk je připravenej na provaz, kterej se houpá blíž a blíž.
Dmi Ami
Kam zavoláš, když tvoje oči vidí pustinu,
E7 **Ami Dmi Ami**
nejradši lehnul by sis do stínu, jenom kdyby tu nákej byl.

Ref:

A7 Dmi
Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly
G7 C
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli
E7 F
V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít
E7 Ami Dmi Ami
máš asi strach, jseš ale chlap a desperád

Jezdci jsou blíž, pustinou jenom dupot koní zní,
ubal si cigaretu poslední než zazní obávanéj hlas.

Hands up, old boy, bouchačku uchoť rukou za hlaveň,
ať šerif ví, že máš furt uroveň, že v očích ještě ocel máš.

Ref: ...

Ref:

A7 Dmi
Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temnej strach
G7 C
ten právo má, aby řek o něm šerif byl to chlap,
E7 F
tak naposled, pohled' na slunce smutným úsměvem.
E7 Ami Dmi Ami
Život je boj a tys ho předčasně prohrál

Severní vítr

1. Jdu s dřevou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb a nemocen
a hlava mně pálí, tam v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

Ref: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
já slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
si hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrnek
a nad hrobem polární zář.

Ref:

Šípková Růženka

1. **Ami** **G**
Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
Ami **Emi**
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
Ami **G**
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
Ami **Emi**
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

F **G** **Ami**
Ref: To se schválně dětem říká,
F **G** **C** **E**
aby s důvěrou šli spát, klidně spát,
Ami **G** **C** **F**
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
Dmi **Emi** **Ami**
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

Ami **G**
2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
Ami **Emi**
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
Ami **G**
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
Ami **Emi**
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

Ref:

Skupinové foto

Pavel Dobeš

1. Kdyby mi kdosi řekl, že postaví metr piv,
abych se mu za to postavil před objektiv,
první bych si řekl, že ho dlabu,
a potom bych ho roztrhnul jak žabu,
vim, že by se mi to vymstilo,
ale na take vtipy mě nikdy něužilo.
2. Možná vám to bude připadat banálně,
ale já sem ztratil odvalu a malem sem se octnul v pakárně,
odvalu sem ztratil a kaj sem se hnul,
furt mě kusek chybělo, furt mě bylo pul,
bo bez odvahy se těžko cosi robi,
nic tak jak odvaha chlapa něozdobi.
3. Dva dni sem ju hledal, dva dni byla k nenalezení,
zlomeny šel sem hlasit ztratu na oddělení,
křížem-kražem probírali, kde sem všude byl,
s kým sem se tam potkal, já sem jim to vyklopil,
případu se chytli fachmani,
za devět hodin bylo ukončeno patrání.
4. Za devět hodin bych tak maximalně poryl zahradu,
kolikrát eště dele čekam, než ryba zhltně navnadu,
když za devět hodin na vysoke peci
zrobime tři odpichy, tak zpoceni sme všeci,
motorista za tu dobu nězarobi na blatnik
a mala ručička neoběhne cifernik.
5. Posledni dvě hodiny už sem enom čekal v čekárně
na dřevěne lavici jak v prvotřidni vinárně,
v rohu seděla banda s huslami,
chovali se spontanně, jak by tam byli sami,
předstíral sem čtení v Kulturnim měsíčníku,
ale pamatuju enom tolik, že basa tvrdi muziku.
6. Za devět hodin byla odvaha zpatky na světě,
ten, co mi ju předával, pravi: dobře si ju schovejtě,
dejtě si ju pod dva anebo pod tři zamky,
já mu na to pravim: co tak do švycarske banky,
tam by mi ju zamkli a já bysem měl svaty klid
a zitra rano bych se s ňu moh' naposledy nechat vyfotit.
- *: Jó, komu se to hodi a kdo ma čas, ten može přijit,
sraz je zitra rano v osm, jdem se nechat vyfotit.

Šlapej dál

C
1. Hej nandej na sebe modrý džíny,
G7
C
vlak houká, v kopci je pomalej,
G7
tak vstávej z tý udusaný hlíny,
C
hej tuláku už je ráno, tak oči otvírej.

C
Ref: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
G7
C
tohleto je město proklatý.
G7
A šerif náš ten nerozumí žertům
C
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.

2. Hej, padej, už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit ňákej vlak,
šerif náš je z peprnýho těsta,
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.

Ref:

3. Hej nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jed' dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu, už se nikdy nevracej.

Ref:

Šlapej dál

Ami **Dmi** **Ami**
1. Když svý černý tělo necejtíš
Ami **E7** **Ami**
máš týden hlad, žízeň v blátě spíš
E7 **Ami** **E7** **Ami** **E7** **Ami**
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál, šlapej dál

E E7 **Ami**
R: Jen dál, jen dál máš jen bídu svou
E7 **Ami** **E7** **Ami**
tak jen šlapej dál, šlapej dál

2. Když máš dřít za šlichtu mizernou
svý známý v lochu, holku nevěrnou
můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál

3. Když máš pech toho kdo nekejvá
tvejch slavnějch kamarádů ubejvá
pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál

4. Je nás víc, nemáme zastání,
jen špatnou barvu, špatný vyznání
černej mrak, který narůstá, šlapej dál

R: Jen dál, jen dál
na zádech v ranci máš i víru svou
tak s ní šlapej dál

Slavíci z Madridu

Matuška/Hughes Aufray, Ivo Fischer

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

- Ami E Ami**
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

- Dmi Ami**
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Slzy tvý mámy

Ami **Dmi**
1. Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let,
G **C**
na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned,
Ami **A7** **Dmi**
z cigaret je modrej dým, hraje magneták,
Ami **E** **Ami G Ami G**
holka sedla na tvůj klín, nevíš ani jak, nevíš jak.

2. Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let,
dnes uz možná nevíš sám, proč tě tenkrát páлил svět,
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás,
když jsi v noci vyšel ven, snad ses [: trochu třás'. :]

A **G**
Ref: Když tě - našel noční hlídač,
F **C**
byl by to jen příběh bláznivýho kluka,
F **C**
nebejt nože ve tvejch dětskejch rukách,
F **C** **G** **Ami E7**
nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jináč.

Ami **G** **Emi** **Ami**
*: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
F **G** **C** **E**
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
Ami **Dmi**
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
Ami **G** **Emi**
jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený
Ami
ty oči pláčou dál.

3. Když jsi vyšel ven ze žalářních vrat,
možná, že jsi tenkrát chtěl znovu začínat
pocitivejma rukama jako správnej chlap,
snad se někdo ušklíb' jen, že jsi [: křivě šláp'. :]

Ref:I když byl někdo k tobě krutej,
proč jsi znovu začal mezi svejma,
tvůj pocit křivdy se pak těžko smejevá,
když hledáš vinu vždycky jenom v druhejch.

*: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal,
vrať jí ty touhy zborcený, ať pro léta ztracený
nemusí plakat dál ...

Špinavá záda

G **D** **C** **Emi**
1. Potkal jsem ji na Žofíně, celá v černém nesla se jak páv.

G **D** **C** **Emi**
Záda bílý od stěn měla, u šatny mě chytla za rukáv.

G **D** **C** **Emi**
R: Špinavá, špinavá, špinavá, špinavá krásná holka,

G **D** **C** **Emi**
ta mě na kolena dostala, teď po mě jen tak kouká.

G **D** **C** **Emi**
Špinavý, špinavý, špinavý, vona má špinavý záda,

G **D** **C** **Emi**
nepije, nekouří, nesladí a má to tolik ráda.

2. Cestou taxíkem pak domů, zašpinila trochu sedadla.
Pak za dveřma v jejím bytě kolem krku mě hned popadla.

R: Špinavá, špinavá, špinavá, špinavá krásná holka,
ta mě na kolena dostala, teď po mě jen tak kouká.

Špinavý, špinavý, špinavý, vona má špinavý záda,
nepije, nekouří, nesladí a má to tolik ráda.

3. Ráno zase na ulici řekla mi že to byl jenom žert.
Schlíplej beru ranní tramvaj, sakra holka, ať veme čert.

R: Špinavá, špinavá, špinavá, špinavá krásná holka,
ta mě na kolena dostala, teď po mě jen tak kouká.

Špinavý, špinavý, špinavý, vona má špinavý záda,
nepije, nekouří, nesladí a má to tolik ráda.

Starej pán

Petr Skoumal

C **Ami**
*: Starej pán sedí a poslouchá jazz
C **Fmi**
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
C **Ami**
jako by zase u baru stál
Dmi **G7**
a na pódiu Django hrál.

R: Starej pán sedí a poslouchá jazz
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

E7 **Ami**
1. Jó, ráno si vzal čistý ponožky
E7 **Ami**
a zajel si do Paříže bez doložky,
E7 **Ami**
jezdilo se z Wilsonova nádraží
Dmi **G7**
a neměli jsme v kufru žádný závaží.

R:

2. Jó, to tenkrát ještě žila naštěstí
ta slečna z Fugnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé.

R:

3. Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

R: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Starej pán

C **E7**
*: Starej pán sedí a poslouchá jazz
Gmi6 **A7** **Dmi**
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
Fmi6 **C**
jako by zase u baru stál
Ami/F# **Fmaj7** **E7**
a na pódiu Django hrál.

Ami (C) **E7**
R: Starej pán sedí a poslouchá jazz
Gmi6 **A7** **Dmi**
a zdá se mu, jako by to bylo dnes,
Fmi6 **C** **A7**
starej pán sedí a poslouchá jazz
D7 **G7** **C**
a na desce se točí pes.

E7 **Ami**
1. Jó, ráno si vzal čistý ponožky
E7 **Ami**
a zajel si do Paríže bez doložky,
E7 **Ami**
jezdilo se z Wilsonova nádraží
Fmi6 **G7**
a neměli jsme v kufru žádný závaží.

R:

2. Jó, to tenkrát ještě žila naštěstí
ta slečna z Fügnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé.

R:

3. Vlaky byly čistý a dochvilný
a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

R: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Starý příběh

1. Řek' ^C Mojžíš jednou lidu svému: ^C přišel čas,
^C dnes v noci tiše vytratí se každý z nás. ^{Emi} ^F ^G

*: ^C Mává, ^F mává nám všem ^{D7} svobodná ^C zem. ^{G7} ^C

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

*:

R: ^C Kdo se bojí vodou jít,
ten podle ^G tónů faraónů musí žít.

*:

3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

*:

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

*:

R:

*:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

*:

R:

*:

Svatava

Jaromír Nohavica

C

1. Poslyšte baladu, je o jednom případě,
bude to smutné velice,
je o dívce Svatavě, žijící v městě Ostravě,
Gottwaldova ulice.

F G7 C Ami

- R1: Otec Svatavy pracuje u dopravy
a matka Svatavy vedoucí je Potravin
a jejich dcera Svatava jak lilie,
zamilovaná do poezie.

F G7 C Ami

F C Ami

Dmi G7 C

2. Příběh začíná ve večerních hodinách
v pátek třetího října,
venku zima je, televize nehraje,
ale hřeje peřina.

- R2: Otec Svatavy má špičku u dopravy
a matka Svatavy inventuru Potravin
a jejich dcera Svatava jak lilie,
zamilovaná do poezie.

3. Slávek Slováček, v lásce žádný nováček,
už se blíží podle stěn,
nutno ještě vědět, že má doma dvě děti
a třetí je na cestě.
Zjistil, že:

R2:

4. Svatava si myslela, že to zvoní Adéla
a nese jí Nezvala,
když svůj omyl zjistila, velice se zlobila:
Pane, já vás nezvala!

- R3: Slávek byl však muž činu, uchopil tu dívčinu
a pak do ucha jí píp': Svatavo, vy jste můj typ,
a teď bez dlouhých veršů a citátů
zahraju si na mámu a na tátu.

5. Když ji vzal do náruče, mlátila ho Bezručem
a dusila Baudelairem,
dvě modřiny pod nosem schytl Janisem Ritsosem
a jednu Jacquesem Prevertem.

- R4: V bitvě předem prohrané tloukla ho S.K.Neumannem,
ale ani Rudé zpěvy neuchránily pel té děvy,
a tak, když k ránu spokojeně usnula,
k hrudi tiskla Valeria Catulla.

6. Jak nás učí dějiny, pouze čin je účinný,
básně nemají tu moc,
i když je to ku pláči, verše jaksi nestačí
dívčinám na celou noc.

- R5: Za čas se otec Svatavy tloukl pěstí do hlavy
a matka Svatavy, ta se chtěla otrávit,
že jejich vnučka Svatava jak lilie
žvatlá první veršůky poezie,
žvatlá Dvakrát sedm pohádek Františka Hrubína.

Tam na Piccadilly

Pavel Žalman Lohonka

G **C7** **G**
1. U mýho krámku tam na Piccadilly
 D **D7** **G**
čistím boty od špinavejch cest,
 C7 **G**
čistím duši toho, kdo se bojí
 D **D7** **G**
vyhnout blátu a nastavit pěst.

G **C7** **G** **D7** **G**
R: Ó, tam na Piccadilly, ó, kdo se podívá,
 C7 **G** **D7** **G**
ó, tam na Piccadilly, ó, duši svou mi dá.

2. Buď pozdrav pánbůh, moje malá rajdo,
černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo,
noční stíny v umyvadle smaž.

R:

3. Proč ten děda sbírá starej chleba,
odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba,
malá penze na to nestačí.

R:

4. A když prší tam na Piccadilly,
čistím boty od špinavejch cest,
říkám vždycky ráno po neděli,
že je život tvrdej jako pěst.

R:

To pivo to je prevít

Jakub Noha

C **G7**
Kdo si sedne, kdo si lehne,
Ami **F**
kdo si klekne, kdo si vo to řekne?
C
To pivo, to je prevít,
G7 **C**
já musím už zas jít.

U tý černý stěny sotva na nohou stáli
do tekoucí pěny se nepřičetně smáli,
to pivo, to je prevít,
já musím už zas jít.

F **G#**
Někdo vypije čtyři, jinej třeba pět,
C7 **G7**
jinej už po druhým sem míří, někdo jenom smočí ret,
pak svorně chobotama, jako smečka slonů,
kropí, že dělaj se až víry,
pak zpívaj hlasem gumovýho zvonu,
co se s nim proštuchujou díry.

Do tý stěny, do asfaltu,
pořád ještě vstoje
vyškrábali v kvaltu
my dem za 320 z boje,
to pivo, to je prevít,
já musím už zas jít.

A jednou jsem tam přišel a byl tam akorát jeden chlap
Ten mi povídá, no, Ty seš teda fešák! Hlas jméno! Vodkuď si!
A já povídám, já sem támhle nahoře z Lužin.
A von říká, nó, na to, že seš z Lužin, na to vypadáš eště docela dobře!
Ale doufám, že ti nevadí, že se tě takhle ptám!
A já říkám, ale depak, co by mi to vadilo, že jo.
A von říká, to je teda blbý, protože já zrovna hledám
někoho, komu by to VADILO!...

Kdo si sedne, kdo si lehne,
kdo si klekne, kdo si vo to řekne?
To pivo, to je prevít,
já musím už zas jít
To pivo, to je prevít,
já musím už zas jít
To pivo, to je prevít,
já musím už zas jít

To tá Heľpa

Ami **C**
To ta Heľpa to ta Heľpa
Ami **E** **Ami Emi Ami**
to je pekné mesto

a v tej Heľpe a v tej Heľpe
švárnych chlapcov je sto

F **C**
Koho je sto koho je sto
G **E**
nie po mojej vôli
Ami **C**
len za jedným len za jedným
Ami **E** **Ami Emi Ami**
srdiečko ma bolí

Za Janíčkom za Palíčkom krok by nespravila
za Ďuríčkom za Mišíčkom Dunaj preskočila

Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj aj to širé pole
len za jedným len za jedným počesenie moje.

Toulavej

Ami **G** **Ami** **E**
1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj
Ami **G** **F** **Ami**
Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj toulavej

2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí, je mu hej
Tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá toulavej

F **G** **C**
Ref: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
F **G** **F**
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G **Ami**
zapomněl hrát, zapomněl hrát

Ami **G** **Ami** **E**
3. Někdy v noci je mi smutno, často bývám doma zlej
Ami **G** **F** **Ami**
Malá daň za vaše umí, kterou splácí toulavej

4. Každěj měsíc jiná štace, čekáš kam tě uložej
Je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně toulavej

F **G** **C**
Ref: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
F **G** **F**
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem
G **Ami**
zapomněl hrát, zapomněl hrát

Ami **G** **Ami** **E**
5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne, no tak jdem
Ami **G** **F** **Ami**
Znáí kluci ruku stisknou, řeknou víítej, toulavej

6. Budou hvězdy jako tenkrát až tě v očích zabořej
Celou noc jim bude zpívat jeden blázen toulavej

F **G** **C**
Ref: sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát
F **G** **F**
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy
G **Ami**
si vzpomenu rád, vzpomenu rád

7. = 1.

Tulácké blues

Pacifik /Antonín Linhart

1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
zpívat si blues, jít s hejnem černejšch vran,
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.
2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrot i pít a po přístavech starý songy hrát.
3. Zpocený blues sedřenejšch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejšch vrat,
opilejšch smích i nářek vdov, a v putykách s eprát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.
4. Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejšch prošlapanejšch mil,
jít tisíc dnů pro malejšch kousek teplejšch slunnejšch chvil.
5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

V devět hodin dvacet pět

Ami **D F E Ami E7**
Ref: [:Vapadapadapadapap padadada:]

Ami **D**
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí
F **E E7**
ten vlak, co jsem jím měl jet na koleji dávno nestál
Ami **D**
V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí
F **E E7**
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě

Ref:

A **A7**
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká
Dmi
že staviš se jen na skok, že nechalas mi vrátka
G **E**
zadní otevřená, zadní otevřená
A **A7**
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet
Dmi **Dmi7**
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet
G **E**
že jsi unavená, ze mě unavená

Ref:

2. Já čekala jsem hlavu jako střep a zdálo se, že dlouho
může za to vinný sklep, že člověk často sleví
Já čekala jsem hlavu jako střep, s podvědomou touhou
já čekala jsem dobu dlouhou víc než dost
kolik přesně nevím

Pak jedenáctá bila a už to bylo pasé
já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase
láska nerezaví, láska nerezaví
Ten list co jsem ti psala byl dozajista hloupý
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý
už to nenapravím, už to nenapravím

Ref:

V jednom dumku

- C** **G7**
1. V jednom dumku na Zarubku
C
mjal raz chlopek švarnu robku
G7 **G** **C**
a ta robka teho chlopka rada nemjala.
G7
Bo ten jeji chlopek dobrotisko byl,
C
on tej svoji robce všicko porobil,
G7
čepani ji pomyl, bravkam dával žrat,
C
děcka musel kolibat.
2. Robil všecko, choval děcko,
taky to byl dobrotisko,
ale robka toho chlopka rada nemjala.
Štvero novych šatu, štvero střevíce,
do kostela nešla, enem k muzice,
same šminkovani, sama parada,
chlopka nemjala rada.
3. A chlopisku - dobrotisku
slze kanu po fusisku,
jak to vidí, jak to slyší, jaka robka je.
Dožralo to chlopka, že tak hlupy byl,
do hospody zašel, vyplatu přepil,
a jak domu přišel, řval, jak hrom by bil,
a tu svoju robku zbil.
4. Včil ma robka rada chlopka,
jak on píská, ona hopka,
Hanysku sem, Hanysku tam, ja ťa rada mam.
Věřte mi, luďkově, že to tak ma byť,
raz za čas ťra robce kožuch vyprášit
a pak je hodna tak jako ovečka
a ma rada chlopečka.

Válka růží

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
nad ztichlým polem válečným, derry down,
jen ticho stojí kol kolem a vítěz plení vlastní zem,
je válka růží, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, derry, derry, derry down, a-down.

Variace na renesanční téma

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
 F **G** **Ami**
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
 F **G** **Ami**
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
 F **G** **Ami**
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
 F **G** **Ami**
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
 F **G** **Ami**
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
 F **G** **Ami**
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
G **F** **G** **Ami**
náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou ...

C **G/H** **Ami** **C/G** **D** **F** **Ami**

Velrybářská výprava

1. **C** **F** **G** **C**
1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanej Knecht,
Ami **G** **C**
Mám pro tebe hochu v pácu moc fajnověj kšeft,
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval,
K břehům se jedem na velryby prej až za polár.

Ref: **C** **F** **G** **C**
Ref: Výprava velrybářská, k břehům Grónska nezdařila se,
Ami **G** **C**
Protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
Nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně zrána, směr severní pól
Dřív než přístav zmizel z očí, každej byl namol

Ref:

3. Na loď padla jinovatka s ní třeskutej mráz,
Hoň velryby v kupách ledu, to ti zláme vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávaj tučňáci,
V tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci

Ref:

4. Když jsme domů připluli už psal se příští rok,
Starej rejdař povídá, že nedá ani flok.
Místo velryb v grónskym moři zajímal vás grog,
Tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.

Ref:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
Stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
Máme velryb plný zuby na to vezmi jed.

Ref:

Za ruku mě vem

Ami

1. Za ruku mě vem, řekni, jak se mám,
G **Ami** **F E**
když se navracíš k ránu po špičkách,
Ami
za pár babek jen já prohrál jeden flám,
G **Ami** **F E**
jeden blbej den v noci do dna splách'.

Ami

- R: Často nás napadá, že pravda shůry nepadá,
G **Ami F E**
páni se maj', mají na zemi ráj,
Ami
peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,
G **Ami F E**
můžem se smát a na blázny si hrát.

2. Za ruku mě vem, když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná,
já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám, láske provdaná.

R:

3. Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje
z toho města snů, co nás uspává,
za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje
a nespoutaná hřívá stádu zamává.

R:

Za svou pravdou stát

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

R: [: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :]

2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R: [: [: Že máš za svou pravdou stát. :] :]

3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R: [: [: Takhle za svou pravdou stát. :] :]

4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R: [: [: Neměl za svou pravdou stát. :] :]

5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6.=1.

R: [: [: Musíš za svou pravdou stát. :] :]

Zabili, zabili

1 2 | 1 2 | 1 2 | 1 2 | 1 2
C F Dmi F C
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
C F Dmi F C
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

mezihra C F C.G C

C F
Ref: Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
C G
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
C (G.C)
není, není tu.

mezihra C F C.G C

C F Dmi F C
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
C F Dmi F C
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

mezihra C F C.G C

Ref:

mezihra

C F Dmi F C
3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
C F Dmi F C
havrani pro něho po poli krákají.

mezihra C F C.G C

Ref:

mezihra

C F Dmi F C
4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
C F Dmi F C
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Zachraňte koně

Emi Ami Ami7 C D G H7

Emi Ami Ami7

Peklo byl ráj když hořela stáj, příteli

C D G H7

věř mi koně pláčou, povídám

Emi Ami

To byla půlnoc v tom křik o pomoc už letěly

C H7 Emi

hejna kohoutů až Bůh ví kam

G Hmi C

Zachraňte koně křičel jsem tisíckrát

G Hmi C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát

Ami C

než přišla chvíle, kdy hřívy bílé

Ami C H7

pročesal plamen, spálil na troud

Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchá

já viděl, jak to hříbě umírá

Klisna u něj a smuteční děj se odbývá

jak tiše pláče, oči přivírá

Zátoka

- C** **F** **C**
1. V zátoce naší je celej den stín
 Ami **C**
Dneska je tichá, to já dobře vím
 Ami **C**
Kdy ten stín zmizí i z duše mojeí
 F **C**
Za vodou čekám na lásku svojí
2. Už poslední dříví jsem na oheň dal
I kdyby nocí překrásné hrál
Já nespím to víš tak jak bych si přál
Proč si mě hardy na práci bral
3. Už pomalu svítá a krávy jdou pít
V sedle zas musím celej den být
Proč má tvůj tatík tolika stád
Tejden už sháním a nemůžu spát
4. Zítří se vrátím na jižní díl
V zátoce naší tam bude můj cíl
Vítr se zdvihá a měsíc je blíž
Zítří stín zmizí, dobře to víš

Zatracenej život (Dakota)

1. To bylo v Dakotě vo vejplatě, whisky jsem tam pašoval,
a že jsem byl sám jako kůl v plotě, s holkou jem tam špásoval.

2. Šel jsem s ní nocí jak vede stezka, okolo červenejch skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká, zpěněnej býk se k nám hnal.

Ref: Povídám jupí, čerte, jdi radši dál,
pak jsem ho za rohy vzal,
udělal přemet a jako tur řval,
do dále upaloval.

3. To bylo v Dawsonu tam v salonu a já jsem zase přebral,
všecky svý prachy jsem měl v talonu na život jsem nadával.

4. Zatracenej život, čert by ho vzal! Do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval, Belzebub vedle mě stál.

Ref:

5. Jo, rychle oplácí tenhleten svět, než bych napočítal pět,
dáblovým kaňonem musel jsem jet, když jsem se navracel zpět.

6. Jak se tak kolíbám uzdu v pěsti, schylovalo se k dešti
Belzebub s partou stál vprostřed cesty, zavětřil jsem neštěstí.

Ref: Jupí, čerte, jdi radši dál,
potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jak tur jsem řval,
do dále upaloval.

Zelený pláně

1. **Ami** **Dmi** **Ami** **E7**
Tam, kde zem duní, kopyty stád
Ami **Dmi** **C** **G**
Znám plno vůní, co dejchám je tak rád
F **G7** **C** **Ami**
Čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi **G** **C** **E7**
Kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
Ami **Dmi** **Ami** **E7** **Ami**
Rád žiju na ní v tý pláni zelený
2. **Ami** **Dmi** **Ami** **E7**
Tam kde mlejn s pilou proud řeky hnál
Ami **Dmi** **C** **G**
Já měl svou milou a moc jsem o ní stál
F **G7** **C** **Ami**
Až přišlo psaní ať na ní nečekám
Dmi **G** **C** **E7**
Prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
Ami **Dmi** **Ami** **E7** **Ami**
Sám znenadání v ty pláni zelený
- Ref: **F** **G** **C**
Dál čistím chlív a lovím v ořeší
F **G** **C**
jen jako dřív mě žití netěší
Ami **Dmi**
když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami **Dmi** **E7**
prosím, ať ji poví, že mám v srdci troudu
3. **Ami** **Dmi** **Ami** **E7**
Pak, až se doví, z větrnejch stran
Ami **Dmi** **C** **G**
Dál, že jen pro ní tu voní tymián
F **G** **C** **Ami**
Vlak, hned ten ranní ji u nás vyloží
Dmi **G** **C** **E7**
A ona šťastná se k spánku uloží
Ami **Dmi** **Ami** **E7** **Ami**
Sem, do mých dlaní, v ty pláni zelený

Zítř ráno v pět

- Ami C**
1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
Dmi G7 C C/H Ami
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Dmi G7 C C/H Ami
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Dmi E7 Ami Ami7 Dmi G C C/H Ami
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Dmi E7 Ami
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Žízeň

1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
já toužím celou duší dát živou vodu všem,
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou,
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu,
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

R: